SLOVENSKI ŠPORTNI TEDNIK

POLET

POŠTNINA PLAČANA V GOTOVINI

CENA IZVODA 20 DIN

LETO XVI — ŠTEV. 34

V LJUBLJANI 21. AVGUSTA 1960

NAŠI KOŠARKARJI odpotovali v RIM

Bologna izločila finaliste za Rim: Madžarska, Češkoslovaška, Španija, Jugoslavija — V borbi za peto mesto Poljska premagala Belgijo

Bologna, 21. avgusta — Danes zjutraj so jugoslovanski košarkarji odpotovali iz Bologne v Rim. Bologna je torej odgovorila na vprašanje, kdo izmed osemnajstih udeležencev kvalifikacijskega turnirja, bo dobil pravico na stopati v finalu na olimpijskih igrah. Kot nam poročajo strokovnjaki in opazovalci tega turnirja, je prišlo do nekaj presenetljivih rezultatov, kar posebej velja za Jugoslavijo, ki je v svoji finalni skupini osvojila kar prvo mesto pred Madžarsko, Poljsko in Izraelom.

Kakšna je bila igra Jugoslovanov?

Preden so Jugoslovani stopili v zaključno finalno tekmovanje, so odigrali tri tekme: kakor je znano so najprej podlegli z dvema točkama razlike favoriziranim Madžarom, v naslednjih dveh srečanjih pa so premagali najprej Veliko Britanijo z 90:38 (48:21), nato še Avstrijo s 77:55 (45:30). Splošna ocena po treh tekmah je bila vsestransko zadovoljiva. Jugoslovani igrajo odlično in moderno košarko! Pot nas je torej pripeljala v finale, kjer smo morali opraviti težak izpit. Poraz z Madžarsko je še obveljal s predtekmovanja, preostali pa sta srečanji s Poljsko in Izraelom. V obeh srečanjih je Jugoslavija zmagala. Premagala je Poljsko z 71:64 (33:33) in Izrael z 62:61 (36:32). S tem je bila Jugoslaviji odprta pot v Rim. Kaj torej lahko pričakujemo od Jugoslovanov na olimpiadi in kaj so naši košarkarji pravzaprav pokazali v srečanjih v Bologni?

Tekme v predfinalu so vsestransko zadovoljile naše strokovno vodstvo. Vsi igralci so igrali požrtvovalno in borbeno, gledalci pa so se navduševali nad moderno igro našega moštva. V finalu je šlo teže. Tekma s Poljsko je že pokazala, da je na naše igralce legla moreča utrujenost. Pohvaliti moramo predvsem strokovno vodstvo, ki je sestavilo takšen bojni načrt, da Poljaki našim niso bili kos. Naš najboljši strelec Daneu je odlično opravil najtežjo nalogo. Najboljšega poljskega strelca je povsem onemogočil, zato pa sta Korač in Djurić njihov koš vestno in točno polnila. V naslednji tekmi smo z eno samo točko premagali Izrael. Težke kvalifikacije so že pokazale svoje pravo obličje. Nič več ni šlo tako gladko niti v obrambi niti v napadu in nekateri igralci so skoraj v celoti odpovedali. Slišali smo, da so bili reprezentanti Kandus, Daneu in Kristančič na zadnji tekmi med najslabšimi. Nič čudnega! Prav ti košarkarji so več kot gotovo prenasičeni z igranjem košarke. Treba se je samo spomniti, kaj vse je za temi igralci, ki so mimo nastopov za državno prvenstvo, morali odigrati razna mednarodna srečanja, tako v okviru državne reprezentance, kot za barve Olimpije. Verjetno je to samo trenutna slabost, ki je samo nujna posledica napornega igranja in potovanja. Prepričani smo, da nas ti fantje v nadaljnjih srečanjih v Rimu ne bodo razočarali. Na splošno lahko ob odhodu iz Bologne zapišemo, da je Jugoslavija za vse strokovnjake in ljubitelje igre pod koši veliko presenečenje predfinalnega turnirja. Tudi v Rimu jim želimo čim več športne sreče.

Poljska peti finalist

Včeraj zvečer je bila poslednja borba, ki je morala odločiti, kdo bo peti udeleženec olimpijskih iger. Tretjeplasirani ekipi iz prve in druge skupine, Belgija in Poljska, sta imeli odločilen obračun. Propozicije so namreč določile, da zmagovalec tega srečanja prejme legitimacijo za Rim. Sreča se je nasmehnila Poljski, ki je premagala Belgijo z 68:58 (28:28). Tako bo Poljska peti finalist na igrah v Rimu.

POLJSKA PETI FINALIST NA IGRAH V RIMU

LESTVICA I. SKUPINE:

ČSR	3	2	1	206:189	5
Španija	3	2	1	193:184	5
Belgija	3	2	1	217:209	5
Kanada	3	0	3	176:210	3

LESTVICA II. SKUPINE:

Jugoslavija	3	2	1	225:219	5
Madžarska	3	2	1	240:232	5
Poljska	3	2	1	204:184	5
Izrael	3	0	3	192:236	3

Zadnja srečanja v Bologni: Španija : Kanada 60:49, Belgija : ČSR 70:68, Poljska : Mažarska 62:60, Švica : Surinam 71:60, Nemčija : Grčija 72:65, Kanada : Izrael 60:59.

M. Lipar.

Zahvala za čestitke

Za 15-letnico obstoja »Poleta« sta uredništvo in uprava prejela številne čestitke iz ožje in širše domovine. Ob tej priložnosti se za vse izražene želje in voščila prisrčno zahvaljujemo!

Sprevod udeležencev košarkarskega turnirja po bolonjskih ulicah. Na pločnikih se je zbralo mnogo ljudi, sam sprevod pa je bil izredno slovesen in popolnoma v olimpijskem duhu, saj je bila na začetku tudi ogromna olimpijska zastava

TEŽKA NALOGA za Kocmurja

35 TEKMOVALCEV V TEKMI NA 100 m PROSTO

Rim, 21. avg. Danes dopoldne so v Rimu odredili skupine za plavalna tekmovanja na letošnjih olimpijskih igrah.

V plavanju na 100 m hrbtno so 37 prijavljenih tekmovalcev razdelili v 5 skupin. Od vseh teh se bo 16 najboljših uvrstilo v polfinale. Jugoslovan Dorčić je v drugi skupini in bo imel glavne nasprotnike v Američanu Bennettu, Rusu Barbieriju in Nemcu Dietzu.

V plavanju na 1500 m prosto bo tekmovalo 35 tekmovalcev, ki so jih razvrstili v 5 skupin — 8 najboljših se bo uvrstilo v finalno tekmo. V drugi skupini bo startal Jugoslovan Kičević, kateremu prisojajo precejšen uspeh. Skupaj z Američanom Sommersom in Japoncem Nakoobom bo Kičević morda startal v finalu, kjer so seveda največji favoriti Yamanaka (Jap), Konrads in Rose (Avstralija).

Največ nasprotnikov bo imel Janez Kocmur, ki bo startal na 100 m prosto. Za to disciplino se je namreč prijavilo 53 tekmovalcev, ki so jih razdelili v 8 skupin. 24 najboljših bo startalo v 3 polfinalnih tekmah. Kocmur bo plaval v sedmi skupini skupaj s 5 tekmovalci. Njegova največja konkurenta bosta Perondini in Američan Hunter.

Djordje Perišić, ki bo tekmoval na progi 200 m prsno bo plaval v drugi skupini z Wildhaberjem (Šv), Golovčenkom (SZ), Mitrofanom (R), Walkdenom (VB), Jablitom (Brazil), Boulandzetom (Fr).

Na progi 200 m metuljček bo Veljko Rogušić plaval v peti skupini, z njim pa še Fongo (Malta), Fanjul (Arg), Yosimuto (Jap), Berry (Avstralija), Leon (Špan) ter Kiss in Ambrushom (Madž) 16 najboljših bo tekmovalo v polfinalu.

V štafeti 4 × 100 m se bo 8 ekip uvrstilo v finale. Jugoslovanski tekmovalci bodo v tretji skupini skupaj s plavalci Nizozemske, Kanade, Madžarske, Portugalske in ZDA ter imajo prav malo možnosti, da bi se uvrstili v finale. Še hujšo konkurenco bodo imeli Jugoslovani v štafeti 4 × 200 m, kjer so z njimi v skupini še štafete Mehike, Finske, Nemčije, Italije, Madžarske, Avstralije in ZDA. Tudi v tej disciplini se bo samo 8 ekip uvrstilo v finale.

Tretje kolo moštvenega prvenstva FLRJ v atletiki za člane

Vrsta dobrih rezultatov

Zagreb, 21. avgusta. Na stadionu Mladosti so se srečali atleti Mladosti, Dinama in Kladivarja. Ekipa Kladivarja je bila oslabljena, saj je kar 13 njenih najboljših atlteov — olimpijskih tekmovalcev — nastopalo ta dan v Beogradu. Najboljši tekmovalec zagrebškega prvenstva je bil vsekakor Važić, ki je v teku na 1500 m zmagal z odličnim rezultatom 3:43.8. S tem je potrdil mnenje, da bi vsekakor tudi on moral nastopiti na olimpiadi v Rimu.

Rezultati: 110 m ovire: Vucelić (Ml) 15.7, **100 m:** Miler (Ml) 11.1, Srnovršnik (Kl) 11.2, **krogla:** Galin (Ml) 14.19, **višina:** Tomičić (Din) 175, **1500 m:** Važić (Kl) 3:43.8, **400 metrov:** Bosnar (Ml) 50.3, **kopje:** Marčelja (Ml) 54.05, **3000 m:** Kostrić (Ml) 8:47.8, **daljina:** Miler (Ml) 6.91, **4×100 m:** Dinamo 44.6, Kladivar 45.8.

Točke po prvem dnevu: Mladost 15.609, Dinamo 15.163, Kladivar 13.902.

DOBRI REZULTATI V MARIBORU

Maribor, 21. avg. Tretje in zadnje kolo zvezne atletske lige »A« programa je na stadionu ob Tržaški cesti zopet zbralo atlete in atletinje Maribora in Branika. Pri obeh klubih ni nastopilo nekaj tekmovalcev, ker so zboleli.

Pri članih je Branik zbral 26.340 točk, skupno če upoštevamo še dosedanja dva kola — 79.091 točk. Maribor pa je zbral 23.733 (70.884). Pri članicah pa so bile uspešnejše tekmovalke Maribora, ki so zbrale 13.331 točk (39.392), atletinje Branika pa 11.178 (33.507). To so več ali manj pričakovani rezultati.

Rezultati — ženske: 80 m ovire Ostrovška (Br) 11.8, **100 m** Lubej (M) 12.8, **krogla** Jenuš (M) 10.60, **višina** Auda (M) 145, **400 m** Planinc (M) 63.9, **800 m** Kokalj (Br) 2:32.6, (odličen rezultat za začetnico), **disk** Jenuš (M) 36.07, **daljina** Ostrovška (Br) 4.85, **200 m** Lubej (M) in Hadner (Br) 26.5, (osebni rekord 15-letne Hadnerjeve), **4 × 100 m** Branik 52.9, Maribor 53.2, **moški: kladivo** Krunič Izidor (M) 44.83, **400 m ovire** Porle (Br) 57.7, **200 m** Gluk (Br) 22.7, **disk** Žunec (Br) 37.12, **palica** Hrženjak (Br) 3.20, **1500 m ovire** Kovač (Br) 4:43.1, **5000 m** Kravarič (Br) 16:57.6, **4 × 400 m** Branik 3:38.3, **troskok** Sevšek (M) 13.17, **110 m ovire** Bolko (Br) 16.2, **100 m** Gluk 11.0, **krogla** Krunič Izidor (M) 13.42, **1500 m** Ivančič (M) in Fošnarič (Br) 4:10.5, **400 m** Muc (Br) 52.7, **3000 m** Červan (M) 8:44.3, **višina** Jezernik (M) 170, **kopje** ing. Črepinšek (M) 53.61, **daljina** Sevšek (M) 662, **4 × 100 m** Branik 45.4, Maribor 47.0.

Prireditvi je prisostvovalo približno 500 gledalcev. Pri ženskah se je najbolj odlikovala Ostrovška v teku na 800 m z ovirami, pri članih pa Gluk na 100 in 200 m ter Červan na 5000 1500 in 3000 m.

(Nadaljevanje na 8. strani)

Košarkarji Branika nabirajo točke

Maribor, 21. avgusta. Sinoči so se na novem asfaltnem igrišču Branika na Ljudskem vrtu srečale košarkarice Branika in Ljubljane. V jesenskem delu prvenstva republiške košarkarske lige so bile uspešnejše domačinke, ki so premagale gostje s 65:31 (25:7).

V sprva enakovredni igri sta se obe ekipi močno prizadevali, da bi prvi prišli v vodstvo. Kmalu pa je Branikovemu napadu uspelo prebiti obrambo Ljubljančanov in tako so začeli nizati točke. Pri Braniku so se najbolj izkazale Preac s 35 koši in Gorjup z 12, pri Ljubljani pa Zabukovčeva z 11 in Kovačičeva z 10 koši.

BRANIK : RUDAR (Trbovlje) 64:49 (37:26)

Maribor, 21. avgusta. V jesenskem delu prvenstva je imel Branik v gosteh Rudarja iz Trbovelj. Igra obeh moštev je bila dokaj izenačena, vendar je Branikov napad bil boljši predvsem v metih na koš. Najboljši pri Braniku so bili Stražar 20, Silih 13, Kačičnik 12, pri Rudarju pa Tonzelj 15, Poličnik 14 košev.

Košorok državni prvak

Zadar, 21. avg. Včeraj se je v Zadru pričelo državno prvenstvo v skokih v vodo, kjer sodeluje 24 tekmovalcev in 5 tekmovalk iz naslednjih klubov: Naprijed (Zgb), ŽPK Ljubljana, Ilirija (Ljubljana), Branik (Maribor), Triglav (Kranj) in Jedinstvo (Zagreb).

V skokih s stolpa je sodelovalo 15 tekmovalcev, med katerimi je osvojil prvo mesto Rudi Košorok, član ŽPK Ljubljane, ki je zbral 126.74 točke, pred Luko Bezićem iz Zadra in Stjepanom Kraljem iz Zagreba.

V skokih z deske je med tekmovalkami — bilo jih je samo 5 — zmagala večkratna državna prvakinja (Blanka Ibriks (Npr. Zgb) z 99.92 točke. Na drugo mesto se je uvrstila Peršinova iz Ljubljane, na tretje pa Pirčéva iz Maribora.

Prvi potniki za Rim

Beograd, 21. avgusta. Iz Beograda je danes odpotovala prva skupina naših potnikov na olimpijske igre v Rim. To so tekmovalci in trenerji, ki bodo nastopili v boksu, kolesarstvu in rokoborbi. Jutri bodo s posebnim letalom odpotovali iz Beograda tudi nogometaši, ki bodo pristali v Rimu, od tam pa takoj odpotovali v Neapelj. Med 24. avgustom in 2. septembrom bodo postopoma odšli v Rim še ostali naši športniki, ki bodo sodelovali na olimpijskih igrah.

Jugoslovani NAJVEČJE presenečenje V BOLOGNI

S kvalifikacijskega košarkarskega turnirja v Bologni nam piše član državne reprezentance ing. Boris Kristančič

NAŠA KOŠARKARSKA REPREZENTANCA JE TE DNI V SREDIŠČU POZORNOSTI. VSI NESTRPNO PRIČAKUJEJO KONEC KVALIFIKACIJSKEGA TURNIRJA, KI JE PRAV ZA JUGOSLOVANE IZREDNEGA POMENA. SVOJE VTISE NAM POPISUJE BORIS KRISTANČIČ, KI JE STAR ZNANEC Z ITALIJANSKIH IGRIŠČ IN POZNA OBČINSTVO, KI JE TE DNI TEMPERAMENTNO VZPODBUJALO JUGOSLOVANSKO MOŠTVO V TEŽKI PREIZKUŠNJI V BOLOGNI.

PRIHOD

Na postaji stoji slavolok zasut z zastavami in mnogojezičnimi napisi »benvenuti«. Na zidovih raznobarvni lepaki z enako vsebino! Na postaji so nas sprejeli ot enega med osemnajstimi — poluradno, kot enega med osemnajstimi — poluradno, poklicali postreščke, ki so nosili naše peresnolahko prtljago 50 m daleč v hotel nasproti kolodvora. Takoj za tem smo morali izdati delček še nerazdeljenih dnevnic, da bi plačali postreščke. Zapomnite si, tisti, ki prihajate na olimpiado: samo dobrodošlica gre na račun organizatorjev! Resda, organizatorjev, ki niso pozabili na nič, ki dvigajo zaveso največjemu spektaklu na svetu in ki so porabili za olimpijske gradnje in priprave toliko, da nekateri bolj žolčni pravijo: blagajniki se obešajo za pete.

BIROKRACIJA

Potem je šlo vse po starem utrjenem redu. Najprej nekoliko fotografskih posnetkov — fotoreporterji so nas lovili vsepovsod — potem formularji in anketni listi z vprašanji o višini, teži, letih, poklicu, tekmah. Ko sem jih izpolnil tretjič zapovrstjo sem planil: koga za vraga zanimajo moji osebni podatki! Sicer pa sploh niso točni, ker sem v treh dneh shujšal za 1.5 kg. Prav tako drugi. (Ne mislite slabo o kuhinji. Jedilnik je kratek, toda jasen.) Pozneje sem zvedel, da sta dva opravljala isti posel, tretji pa je menda izgubil izpolnjene liste.

BESEDNA IGRA

Medtem so izdali proglas glede nastopa Formoze. Problem je bil resen. Spomnimo se samo odstopa Sovjetske zveze in Bolgarije na svetovnem prvenstvu. V treh točkah je bilo rečeno, da najprej lahko nastopajo pod imenom Formoza ali Tajvan, ali pa nacionalistična Kitajska, nato, da to ni nujno za nadaljnje sklepe in nazadnje protest njihovega delegata, ki je ponovil prvi dve točki, izrazil svoje ogorčenje in sklenil, da je to le ljubeznivost napram mednarodni košarkarski zvezi. V praksi pa je ta problem takle. Ker so vzhodnoevropske države sklenile, da Tajvanu ne bodo dale zastavice, je na tekmi ČSR : Tajvan nastopil trenutek zmede. Preden je sodnik zagnal žogo v zrak, je kapetan formoškega moštva hotel izročiti tradicionalno darilo — zastavico. Kinski, mož iz češkoslovaške petorke, ki je na treningu poškodoval sebe in še enega igralca, se je za trenutek »skrival« potem nekaj sekund ni vedel, kaj mu je storiti. Nato je pogledal proti klopi, in končno sprejel darilo. Zadrega veščega športnika, ki je bil nekaj sekund neokreten diplomat...

NA IGRIŠČU

Tekma med ČSR in Tajvanom je bila imenitna in polna tistega nasprotja, ki naredi košarkarske tekme večkrat nesmiselne. Srečali so se veliki mojstri, mali po rasti, s srednjimi mojstri, velikimi po konstituciji. Košarka zares ni pravična igra, tembolj, ker so jo azijski — imenujemo jih upravičeno mikrokošarkarji — tako dovršeno prikazali, vpletali toliko novih variacij na stare kombinacije, da nam je žal, ker košarka ni vedno takšna. Njihovo ogrevanje je bilo prepletanje 4 vrst, ki so imele 2 žogi. Nismo mogli verjeti, kako se utegnejo ogniti drug drugemu, kako da ne pride do »prometne« nesreče. Seveda pomeni ta sentimentalna meditacija le priznanje njihovi igri, ne pa obsodbe, saj so Čehi pokazali, da je njihov nastop še vedno šola, visoka šola te umetnosti.

NAVADE IN OBIČAJI

Pred tekmo se moštvi iz Azije postavita v krog na sredini igrišča, obrneta proti občinstvu in brez besede priklonita. Pozdrav, ki vedno požanje burjo aplavza. Trener Tajlanda izkoristi vsak trenutek, da bi pritekel do svojih igralcev in jim z majhno tablico in belo kredo zarisal načrt nadaljnjih dejanj. Iz rezultatov vidimo, da mu ta pripomoček kaj malo pomaga. Starejši mož, vodja kanadskega moštva razdeli svojim igralcem pred nastopom svojevrstni doping — zvečilni gumi. Tudi njihovi rezultati niso v skladu z reklamo za ta artikel. Sodnike iz Južne Amerike gledalci najtežje pričakujejo. Mehikanec, za katerega je moj sosed rekel, da je »ušel iz filma« (kako je podoben črnim, nižjim vojakom iz ameriških revolucij). Urugvajec in Brazilijanec imajo enak neukrotljiv supertemperament. V tekme se tako uživljajo, da jim na obrazih bereš najbolj surove izraze, najbolj subtilne misli — ljubezen in sovraštvo. Smeh, žalost, jeza spremljajo krike, gestikulacijo in žvižge, ki prekašajo še tako velik trušč. Mehikanec nam je sodil tekmo z Avstrijo. Po igri sem se mu zahvalil: »Pancho, ti si prva piščalka v Bologni!« »Muchos grazias« je odvrnil s širokim nasmehom, ki se je hip nato sprevrgel v tragičen izraz. »ampak bilo je tako malo, malo prekrškov«. Brez šale, sodnika iz Brazilije in Mehike sta v Bologni najboljša.

POGOVOR MED GLEDALCI

— Kanadčani so simpatični, borijo se kot levi, pravi levi.

— Čehi so najboljši, pravi desni. — So najraznovrstnejši.

— Madžari so starejši od svojega trenerja, vendar še vedno odlična družina, doda tretji.

— Belgijci in Spanci so najhitrejši in najpredrznejši strelci — teče beseda naprej.

— Izraelci so zares netočni pri metanju. vendar njihove morale ne more nihče načeti.

— Poljaki igrajo kot stroji, šablonsko, vendar izvrstno, je bilo slišati.

— Jugoslovani so največje presenečenje, je misel, ki je bila te dni večkrat zapisana in mnogokrat izrečena.

Tako vidi 8 finalistov bolonjskega turnirja, katerikoli iz občinstva. Ni treba, da je to točno, predvsem pa ni dovolj. Toda kdo bi vse izmeril, vse preštel in vse zapisal.

Tsujoshi Jamanaka je prišel v Rim zelo optimistično razpoložen. Prepričan je, da se tokrat ne bo ponovil Melbourne, kjer je dvakrat osvojil srebrno medaljo. Čeprav bo v Rimu mnogo težja konkurenca kot v Melbournu je Jamanaka prepričan, da bo odšel iz Rima vsaj z eno zlato medaljo

Zakaj nismo stopili NA VRH TRISULA I.?

Pripombe in pojasnila Marjana Keršiča-Belača, člana jugoslovanske himalajske odprave

Minila sta dva polna meseca ko smo podrli naše šotore pod vrhovi Trisulov in se utrujeni vračali nazaj proti Delhiju, Bombayu in proti morju. Pol meseca potovanja skozi Indijo in mesec vožnje z ladjo do domovine je za nami. Počasi se v človeku urejajo vtisi in ob razvitih fotografskih posnetkih ter barvnih diapozitivih se oživljajo slike tistih dni z vso impresivnostjo in nepozabno močjo.

Verjamem, da so ljudje ob branju Jerinovega dnevnika v »Delu« imeli nekoliko zgrešen vtis o odpravi, ker se je govorilo o nekaki lovski ekspediciji in celo o nekakšnih počitnicah, ki so si jih privoščili na državne stroške neki alpinisti iz Slovenije. Nikakor ne mislim biti kritik niti vsebini niti načinu Jerinovega poročanja o naši poti in našem početju, odločitvah in dejanjih naše celote in posameznikov. V kolikor je bila naša pot v neznane predele Himalaje potrebna in v kolikor smo opravičili zaupanje, ki so nam ga izkazali forumi, ki so nas določili v to odpravo, o tem bodo ljudje sodili šele, ko bodo gledali fotografske posnetke in poslušali besede predavateljev — alpinistov te odprave. Strokovno oceno bodo o tem lahko izrekali predvsem alpinistični krogi doma in v tujini, medtem ko bodo ocene laikov prav gotovo deljene, kot so bile doslej pri vseh himalajskih odpravah.

Ne eden, nešteto prijateljev in znancev mi je že takoj v začetku ali pa na koncu številnih vprašanj še tole vprašale: Zakaj za vraga niste prišli na vrh Trisula I? Ali niste mogli, ali vas je premagala višina, oziroma zakaj ste šli nazaj tik pred odločilnim vzponom proti glavnemu vrhu? V pojasnilo ali če hočete v opravičilo takšnim in podobnim vprašanjem, naj navedem nekaj najvažnejših dejstev, ki so nam preprečila doseči še tisto zadnje, kar bi kronalo našo pot z nedvomno lovoriko: z glavnim, čez 7000 m visokim vrhom!

Najprej smo naleteli na težave s samim dovoljenjem indijske vlade. Naš prvotni načrt je bil ponoviti vzpon na vrh Nanda Devi (skoraj 8000 m visoka gora v neposredni bližini Trisulov). Vse priprave, študije kart, literature, fotografskih posnetkov in vsa oprema, vse je bilo prirejeno za vzpon na to goro. Tik pred našim odhodom iz domovine pa nam je indijska vlada ta vrh odklonila in dovolila vzpon v popolnoma drugi gorski skupini na dva vrha, ki pa ne nudita tistih pravih pogojev »himalajskih izkušenj« — to je predvsem v raziskavanju neznanih ledenikov, doslej neprehojenih dolin in iskanju naravnih prehodov proti visokim vrhovom, kjer se človek meri s težavami mraza, vetra, vročine in z redkim zrakom. Takšnim pogojem bi najbolj ustrezal vrh, visok okrog 7000 m. Za takšen vrh pa nam je indijska vlada poslala dovoljenje šele takrat, ko smo bili že na vožnji proti Arabskemu morju. Dobili smo dovoljenje za vzpon na Trisul (7134 m), ki pa je bil vedno v isti smeri — s severa že trikrat osvojen. Za ta vrh so nam expresno šele v Bombayu poslali iz domovine podatke in prevode iz pičle literature. Tako smo stopili na indijska tla malce resignirani, tudi zaradi onih 10 dni, ki smo jih zamudili z zakasnelim odhodom in nepredvidenimi postanki naše ladje, ki nas je pripeljala v Indijo. No, kasneje smo nekaj dni spet pridobili zaradi uvidevnosti indijske carine, ki nam ni delala nobenih posebnih težav niti ob vstopu, še mnogo manj pa ob odhodu v domovino. Pozneje so se začele težave in izgubljali smo dneve zaradi skrajno slabega vremena, ki je dovoljevalo nemoteno in še dokaj varno delo le v nočnih in dopoldanskih urah, medtem ko so nas vsakodnevne ponavljajoče se nevihte ob dopoldanskih urah z novozapadlim snegom večkrat prisilile nazaj v bazno taborišče in nekajdnevnemu mirovanju. To pa vse zato, da so se snežne razmere nekoliko ustalile in da je bilo plezanje na ledu vsaj za silo varno in smotrno. Skoraj vsako popoldne, razen treh dni v enem mesecu, smo bili priklenjeni na šotore in le nekaj snežnih viharjev nas je zajelo na relacijah, ki so nam bile poznane še iz časov lepega vremena.

Naša odprava je štela 11 mož, 6 alpinistov, novinar, 2 šerpi — zvezni oficir in indijski gost — alpinist. Ko je skupina treh alpinistov in 2 šerp začela z osvajanjem vrha Trisula II in I je bila bazi najbolj oddaljena. Za vzdrževanje zveze z bazo in za preskrbo najvišjih taborišč, bi prav takrat najbolj potrebovali čim več ljudi vendar je zaradi alpinistične neizvežbanosti in zaradi bolezni izpadlo iz formacije 6 članov. Petorica na gori je bila od zaledja popolnoma izolirana v trenutku, ko bi se morala odločiti za zadnji naskok proti najvišjemu vrhu — Trisulu I. Zaradi bolezni zdravnika, ki se je zadrževal največ v bazi II in I, bi bila lahko vsaka poškodba kogarkoli iz »jurišne skupine« brez dvoma usodna, kajti zdravnik ne bi mogel posredovati nad višino baze II (4600 m). Slabo vreme je povsem onemogočilo za več dni zgraditi taborišče in poiskati najboljše prehode proti vrhu Trisula II in I. Začelo je primanjkovati hrane. Ko smo končno premagali vsa ključna mesta čez Trisul II proti glavnemu in najvišjemu vrhu, je bilo moštvo 5 ljudi pred najhujšo preizkušnjo: ali naj se sicer dobro opremljena skupina in v najboljši kondiciji, toda brez zadostne hrane odloči proti sedemtisočaku, ali pa naj ponovno sestopi v dolino in se po enodnevnem počitku v bazi II. oskrbljena z novimi zalogami izdatne hrane vrne nazaj in v posebnem zaletu poizkusi osvojiti južni greben glavnega vrha? Za ta vzpon in sestop bi bilo potrebnih 7 dni, če bi bilo mogoče napredovati na goro vsaj pod istimi pogoji, kot mesec dni poprej. Moštvo se je odločilo za treznejšo pot, za povratek v bazo in je vzpon na Trisul III opravilo ob srečnem dnevu lepega vremena (enem od tistih treh dni) že precej utrujeno od 6-dnevnega življenja v višini okrog 6500 m in ob zadnjih ostankih hrane.

Ker je imela skupina resen namen vrniti se nazaj, da opravi vzpon do glavnega vrha, je pustila dvoje taborišč: II in V z vso opremo in gorivom na gori, v njih je bilo treba obnoviti le zaloge hrane. Ne dvomim, da bi moštvo v primeru povratka ob količkaj zadovoljivem vremenu opravilo vzpon na Trisul I.

Nam je pretila še ena nevarnost, namreč prihajajoči monsum, za katerega pa nam je manjkalo potrebnih izkušenj. Tensing, naš šerpa nas je nekaj dni svaril in opozarjal, da se nam približujejo nevarni dnevi viharjev, ki v tem delu Himalaje nastopijo okrog 15. junija, lahko nekaj dni preje ali kasneje. Dobro smo se zavedali dejstva: če se bodo sprostili viharji in če le enkrat zapade okrog pol metra snega, nam je najmanj za 4 ali 5 dni zaprt povratek iz Sedla v bazno taborišče, zaradi neizbežne nevarnosti plazov. Če se bi slabo vreme raztegnilo na več dni in bi bilo svežega snega še več. potem nam lahko zapre pot najmanj za teden dni. Iz literature smo zvedeli še za eno dejstvo (vse, kar smo sploh vedeli o Himalaji, smo vedeli samo iz knjig), namreč da monsum ne traja le nekaj dni, temveč viharji divjajo lahko po cel mesec dni, običajno pa kar do konca deževne dobe, do konca avgusta ali celo v september.

Vsi premisleki vodje odprave so zaključili našo pot z naslednjimi ugotovitvami: v Himalaji smo prvič in če to pot končamo vsi živi in zdravi, je za nas to največji uspeh, predvsem spričo treh na novo osvojenih vrhov, enega pet- in dveh šestisočakov.

Preizkusili smo v glavnem zgolj domače ali vsaj doma izdelano opremo. ki se je izvrstno obnesla v vseh priložnostih in najslabših vremenskih pogojih. V raziskovanju nepoznanega visokogorskega sveta smo pridobili ogromno izkušenj, ki bodo prav gotovo v prid katerikoli naslednji odpravi. Vse preizkušnje je odlično prestala embalaža prehrane, ki je bila v celoti domača in so jo nekatera domača podjetja izdelala nalašč za našo odpravo v posebej izdelanih dozah. Tu ne mislim navajati vseh neštetih tvrdk, ki so nas podprla s kvaliteto in razumevanjem, to bomo storili na drugem mestu. Danes trdimo lahko predvsem tole:

Razen fotomateriala in foteaparatov, višinometrov in posebnih butanskih kuhalnikov s tekočim butanom v izredno lahkih konzervah, ter posebnih nylonskih tkanin, vse, prav vse lahko izdelamo sami. Pri nas imamo dovolj solidnih podjetij in vestnih obrtnikov, ki pod našim vodstvom in po naših nasvetih izdelajo še tako specialne kose opreme. V bodoče bo treba posvetiti večjo pozornost radijskim aparatom za zvezo med taborišči. Brez njih je namreč neovirano delo med posameznimi enotami zamudno in včasih vse preveč tvegano. S tem pa so imele tudi nešteto druge odprave velike težave in bodo menda še dolgo osnovni problem ekspedicij v neraziskane predele Himalaje.

Predvsem pa bo naloga tistih, ki bodo še kdaj zbirali ljudi za takšno odpravo, da odberejo predvsem popolnoma zdrave ljudi. ki morajo biti med seboj prijatelji ali gojijo drug do drugega zlasti spoštovanje in drug drugega cenijo. predvsem po obečloveških in alpinističnih kvalitetah. Brez teh medsebojnih odnosov lahko pride do neprijetnih zapletov in neljubih zastojev, ki lahko celoti samo škodujejo. Za »Himalajca« so potrebni je skrajno altruistični značaji in nenehna aktivnost celote.

Začeli smo zelo pozno. S skromnimi sredstvi in neprezahtevnimi cilji. Prvo preizkušnjo smo dobro prestali. Zreli smo za šestisočake in upamo, da bodo tisti, ki bodo šli še kdaj v azijske gore. osvajali tudi sedem- in osemtisočake. Temeljni kamen je zazidan. Nekje bo treba najti spet sredstva, da ta naša nova stavba v alpinizmu ne bo končala nedograjena brez strehe, kot se je že tolikokrat zgodilo pri nas »skromnih« Slovencih.

Marjan Keršič-Bela

Rogušič - jugoslovanski meteor

Naši olimpijci nastopajo: 100 m prosto Kocmur, 400 m prosto Rogušič, 1500 m prosto Rogušič, 200 m prsno Perišič, 200 m metuljček Rodušič, 100 m hrbtno Dorčič, 4 × 200 m prosto Rogušič, Jäger, Kičovič, Brinovec ter 4 × 100 m mešano Dorčič, Perušič, Rogušič, Kocmur.

Še na začetku letošnje sezone smo napovedovali Janezu Kocmurju največje uspehe v nastopu na olimpijskih igrah. Toda čim bolj se je bližal čas starta v Rimu, večje je bilo število onih plavalcev, ki so dosegali rezultate okoli 56,0 sekund. S tem so možnosti našega Janeza, da se uvrsti v finale nekoliko padle. Sredi sezone smo dobili novo olimpijsko nado — Veljka Rogošiča, ki je s svojimi rezultati na 400 m, 1500 m prosto in 200 m metuljček vrinil v vrh svetovnih tekmovalcev. Ta presenetljiv vzpon Rogošiča ni verjetno pričakoval niti naš olimpijski komite, zato Jugoslavije ne najdemo med prijavljenimi državami v plavanju na 400 in 1500 m prosto ter 200 m metuljček. Ne vemo sicer ali so te prijave dokončne, kajti v tem primeru bi bila to neprecenljiva škoda, saj Rogošič ne bi mogel startati prav na tistih progah, kjer stavimo nanj največ upov.

Že z naše stalne »olimpijske borze« smo lahko razvideli, da ima Rogušič najboljši plasma na 1500 m prosto, kjer trenutno »kotira« na 8. mestu to se pravi naš edini plavalni »finalist«. Upoštevajoč, da je Rogošič plavalec izrednih kvalitet, šele na začetku svojega plavalnega razvoja ter da je rezultat 18:09,8 plaval brez konkurence, lahko predvidevamo, da bi bil v Rimu pripravljen pripraviti kakšno presenečenje. Vsi ostali naši plavalci se nahajajo nekako okoli 15. mesta, tako da od njih lahko pričakujemo plasma v polfinalu. Za Rogošičem, bi jih zvrstili nekako takole: Perišič, Kocmur, Dorčič.

Tudi za obe štafeti lahko pričakujemo, da se bosta borili za plasma okoli 10.—12. mesta. V štafeti 4 × 200 m prosto bi finaliste razvrstili takole: ZDA, Avstralija, Japonska, Madžarska, ZSSR, Nemčija, Anglija, Švedska in Italija. Z nami ob boku pa se bodo borile Kanada, Francija, Finska, Poljska, Mexico in Filipini.

Popravek

V prejšnji številki »Poleta« nam je tiskarski škrat izpustil pri čestitki na prvi strani podpis: Sekretariat Športne zveze Slovenije in Zveze Partizana Slovenije.

Leto XVI.
Štev. 34
Stran 2

Polet

Zlata medalja - najvišje priznanje ŠPORTNIKA

KRATEK SPREHOD MED JUNAKI XVII. OLIMPIJSKIH IGER V RIMU — V ČETRTEK START V BORBI ZAPRVE MEDALJE

Športniki vseh kontinentov, vseh ras in držav se zbirajo v olimpijski vasi. Iz 86 držav se jih bo zbralo nekaj tisoč. Vsi imajo isti cilj, doseči na tem najpomembnejšem tekmovanju, ki se vrste vsaka štiri leta, čimboljši rezultat, čimboljši plasma ter kar se da uspešneje zastopati barve svoje države. Toda med tisočglavo množičo odličnih športnikov bo mnogo manje tistih, ki bodo požeti najvišje priznanje zlato medalje. Izbrali smo jih nekaj, za katere predvidevamo, da se lahko bore za »zlato«. Njihove narodnosti, jeziki, starost in izkušenost so zelo različne, toda v Rimu, kjer bo ta mogočna športna manifestacija istočasno tudi manifestacija miroljubnega sožitja med narodi, bodo našli isti cilj, plemenita borba za častne olimpijske naslove. Morda smo se med katerimi našimi favoriti zmotili. To boste lahko ugotavljali čez teden ali dva, prav gotovo pa se pri vseh nismo zmotili in je med njimi tudi že bodoči nosilec zlate medalje.

Jolanda Balas (Romunija) »Moj cilj je 190 cm«

»ČUDEŽNA DEKLICA« IZ LOS GATOSA

Plavalni klub Santa Clara je najmočnejši plavalni klub v Ameriki. Nekateri celo trde da na vsem svetu in prav gotovo se ti mnogo ne motijo. V njem se zbira vsa elita ameriških plavalk, med njimi pa seveda prednjačita dve svetovni rekorderki Lynn Burke in Chris von Saltza.

Vedno je nasmejana in kadarkoli jo slikajo, raztegne usta ter pokaže svoje snežnobele zobe, tako da se že norčujejo iz nje, češ, da dela reklamo za zobno pasto. Govorimo o 16-letni plavolasi deklici Chris von Saltza, svetovni rekorderki v plavanju na 400 m prosto, ki je prav sedaj pred Rimom zatemnila slavo čudežne Ilse Konrads. Zapisali smo 16-letna deklica. Toda kdor jo gleda v vodi ne vidi v njenih močnih potegih z rokami in energičnem delu nog prav nič nežno dekliškega. O tem pričajo tudi njeni rezultati, saj bi se s časi 1:01,3 na 100 m prosto ter 4:44,5 na 400 prosto lahko pohvalil marsikateri odrasel moški tekmovalec.

Kot pri vseh mladih plavalcih se njeno življenje odvija med šolo in bazenom. Na treningu jo srečamo (v času šolskega pouka) med 7. in 9. uro ter 15. in 17. uro. Pravijo sicer, da ji plavanje zavzame več časa kot šola, čeprav tudi tam ni med najslabšimi.

Po njenem doslej največjem uspehu, ki ga je dosegla na izbirnem prvenstvu za sestavo ameriške ekipe, ko je dosegla nov svetovni rekord, je ostala še vedno skromna. Čeprav ji strokovnjaki že »potiskajo« v roko zlato medaljo, je Chris dejala: »Ena sekunda, za kolikor sem izboljšala Ilsin rekord je premalo, da bi s tako gotovostjo računala na zlato medaljo. 400 m je predolga proga, da bi lahko ena sama sekunda prednosti tako bistveno vplivala.«

Chris se je že lani srečala s svojo največjo rivalinjo Ilso Konrads, ko je gostovala v Avstraliji. Takrat je dosegla čase 1:03,4 in 4:55,9. Njuno drugo srečanje v Rimu pa bo odločilo kateri pripada prvo mesto med najostrejnejšimi plavalkami na svetu.

Naskok na 190 cm

Najbolj zanesljivi favorit vseh atletskih panog na rimskih olimpijskih igrah je romunska skakalka v višino Jolanda Balas. Že nekaj let tako suvereno obvlada vso konkurenco, da imamo le malo sličnih primerov v atletiki. Balasova že tri leta ne pozna poraza in razen tega je še tako zanesljiva v svojih rezultatih, da lahko v Rimu celo odpove (gledano seveda samo iz njene perspektive) in bo še vedno prva. Taka je trenutno namreč razlika med njo in ostalimi najboljšimi skakalkami v višino.

Če bi morda kdo mislil, da so rezultati prišli sami od sebe, potem ga moramo takoj poučiti, da je povsem na napačni poti. Začela je kot dokaj skromna atletinja. Prav nobena stvar lepše ne ilustrira njenega razvoja, kot njeni najboljši rezultati od leta 1948 pa do danes. V posameznih letih je skakala takole: 128, 135, 140, 151, 153, 160, 165, 170, 175, 176, 183 in 186 cm. Menda še ni bilo nikoli na svetu atleta, ki bi iz sezone v sezono nič manj kot 13 let boljšal svoje rezultate.

Pravzaprav je čudno, da ima še vedno tako voljo do treninga, čeprav tako sameva na prvem mestu svetovne lestvice. Njena volja je pa res ogromna. Postavila si je za cilj ne samo olimpijsko zmago v Rimu, ampak tudi 190 cm. Njen dosedanji cilj 183 je letos že dosegla. Mimogrede lahko povemo, da je pozimi pridno dvigala uteži in da je na ta način skozi več mesecev dvignila nič manj kot 30.000 kg. Že v Melbournu je veljala za enega od favoritov, toda ni uspela. Dve leti kasneje na evropskem prvenstvu v Stockholmu pa je že dosegla prvo mesto popolnoma neogrožena. Še bolj kot njeni najboljši rezultati pa govorijo o njeni prav izredni kvaliteti povprečki njenih nastopov. Leta 1956 je iz 22 tekmovanj napravila povpreček 176, lani iz 16 tekmovanj 178, in letos iz 12 tekmovanj 181 cm.

Svetovni rekord je doslej izboljšala desetkrat od 175 do 186. Zanimivo je, da je skoraj vse rekordne rezultate dosegla na najbolj znanem skakališču, to je domačem skakališču v Bukarešti. In še nekaj osebnih podatkov: rojena je bila 12. decembra 1936 v Temišvaru, kjer je pri klubu Progresul tudi začela atletsko kariero. Potem je prišla v Bukarešto, kjer študira in tekmuje za klub CCA. Visoka je 184 cm, trenira pa jo romunski rekorder v skoku v višino Seter.

Lee Calhoun (ZDA) — »Če sem premagal svetovnega rekorderja Davisa v Melbournu, zakaj ne bi še svetovnega rekorderja Lauerja v Rimu?«

Še enkrat Jengibarjan

Med boksarji imamo malo zanesljivih favoritov. Skoraj vsak ameriški ali zahodnoevropski boksar, ki doseže kot amater boljše uspehe, se preseli v profesionalni tabor. Zato so tako redki boksarji, ki branijo svoje zlate kolajne in celo tudi evropska prvenstva. Eden od njih je prav gotovo sovjetski tekmovalec Vladimir Jengibarjan. 28-letni študent na Pedagoškem inštitutu v Erivanu je takorekoč že ostarel v boksarskem ringu. Če pogledamo njegovo bilanco, najdemo že leta 1953 osvojitev evropskega prvenstva v lahki kategoriji, najdemo leta 1957 in 1959 evropsko prvenstvo v lahki kategoriji in ne nazadnje tudi olimpijsko zmago v Melbournu. Mednarodna bilanca tega izvrstnega boksarja je izredna. V 33 borbah je doživel samo 1 poraz. Mnogi strokovnjaki menijo, da je Jengibarjan trenutno najboljši boksar — amater na svetu. Po rodu je Armenec in za njegov način boksa pravijo, da je to najboljša propaganda za ta šport, kajti Vladimir je pristaš izredno elegantnega sloga.

V Rimu bo Jengibarjan poskušal kronati svojo več kot uspešno kariero še z eno zlato medaljo. Če bo prišel na olimpijske igre v polni formi, potem najbrž ne bo našel enakopravnega nasprotnika, še manj pa nasprotnika, ki bi mu zaprl pot do najvišjih olimpijskih časti.

»LAUERJA se ne bojim!«

Če bi pred letom dni vprašali kogar koli na svetu, kdo bo olimpijski zmagovalec na 110 m ovire, bi najbrž v vsaj 90 primerih od stotih dobili odgovor — Martin Lauer. Danes pa je stanje precej drugačno. Svetovni rekorder je bil precej dolgo poškodovan in pravijo, da vsakokrat nastopi z injekcijo proti bolečinam, ker ima velike težave z gleženjem in to težave, ki jih morda sploh ne bo več mogoče odpraviti. Zaradi tega je v trenutku postal najresnejši kandidat za prvo mesto zmagovalec na isti progi v Melbournu Lee Calhoun.

Calhounova zmaga v Melbournu je bila majhno presenečenje. Odpravil je namreč tedanjega svetovnega rekorderja Davisa. Po Melbournu je leto dni tudi počival, ker ga je ameriška atletska zveza proglasila za profesionalca zaradi enega nastopa na televiziji. Ta greh so pak mešanec, kar je videti tudi na zopet prišel v rekordno formo. Odlikuje ga zelo dobra tehnika, pa tudi nad hitrostjo se ne more pritožiti. 9.7 teče na 100 y, medtem ko je isto progo pred 4 leti v najboljšem primeru pretekel v času 9.9. To kaže, da je popravil svojo hitrost in v odličnih tekmovalnih pogojih mu prisojajo tudi možnost izenačenega svetovnega rekorda 13.2.

Olimpijski rekorder in favorit številka 1 za drugo zlato medaljo je bil rojen 23. februarja 1933. Po poklicu je direktor za rekreacijo (precej razširjen poklic v ZDA in ti direktorji se ukvarjajo kot že naziv pove, z rekreacijo prebivalstva. V glavnem so nameščenci občin. Večina ima za seboj Visoko šolo za telesno vzgojo). Calhoun je mulat, torej ne pravi zamorec, ampak mešanica, kar je videti tudi na njegovi bolj svetli polti. Visok je 185 cm, tehta pa 75 kg.

Vladimir Jengibarjan (SZ) — trikrat evropski prvak, zakaj ne tudi dvakrat olimpijski zmagovalec?

Mali akrobat

Najstarejši član japonske telovadne vrste je 28-letni Takahashi Ono, olimpijski tekmovalec s Helsinkov, Melbourna in Rima. V svoji zbirki olimpijskih medalj jih ima že pet. Iz Helsinkov je prinesel bronasto v preskoku čez konja. Melbourne je bil zanj mnogo uspešnejši. Osvojil je drugo mesto v skupni oceni, le za nekaj desetink za zmagovalcem Čukarinom. Poleg tega pa je bil še prvi na drogu, drugi na konju z ročaji in tretji na bradlji.

Ono se je za letošnje igre temeljito pripravil. Na obeh izbirnih tekmah za sestavo vrste je osvojil prvo mesto, skoraj za dve točki pred vsemi ostalimi tekmovalci, čeprav tudi o ostalih japonskih tekmovalcih ne moremo govoriti da spadajo med povprečne telovadce.

Strokovnjaki obljubljajo Onu letos zlato medaljo v skupni oceni, celo pred vsemi ruskimi mojstri orodne telovadbe. Čeprav je Ono visok le 1.69 m je na zadnjih izbirnih tekmah presenetil z izredno eleganco in težino vaj. Njegov »konjiček« je drog, kjer je že v Melbournu pokazal takšne akrobacije, da je vsem zastajal dih. Ono je edini tekmovalec, tako vsaj zatrjujejo, ki bo lahko zastavil pot zmagovalnemu pohodu sovjetskim telovadcev.

Za mavrico še olimpijsko zlato

Vzhodnonemški kolesar Gustav Schur, običajno mu pravijo Täve, je vsekakor favorit št. 1 na olimpijski cestni dirki na 189 km razen tega pa bo seveda vozil tudi v ekipi Nemčije na 100 km moštveno. Menda je Schur doslej sploh najuspešnejši amaterski kolesarski dirkač na cesti. Že dvakrat je osvojil svetovno prvenstvo in scer leta 1958 v Reimsu in 1959 v Zandvoortu. Razen tega je bil že leta 1957 četrti, v Melbournu pa peti. V svoji bilanci ima že tudi dve zmagi na dirki Praga—Berlin—Varšava in mnoge na drugih etapnih in enodnevnih dirkah. Na letošnjem svetovnem prvenstvu v Leipzigu je bil prav tako glavni favorit, nazadnje pa je osvojil »samo« drugo mesto. Mnogi pravijo, da je tokrat svoje karte nekoliko skrival in ni izigral adutov, kot pravimo. Sodijo namreč, da bi prav lahko nadoknadil tistih 16 sekund, ki so ga ločile od njegovega rojaka Ecksteina in mavrične majice. Če je res tako, potem je bila morda to že vnaprej pripravljena taktična poteza, ki naj že pokaže sliko bodoče olimpijske dirke. Eckstein kot svetovni prvak bo seveda skrbno čuvan od vse konkurence, morda bo tudi tokrat poskušal s solo akcijami, Schur pa bo lahko kontroliral vso dirko bolj iz ozadja in v pravem trenutku plasiral svoj napad. Schur je kolesar, ki lahko zmaga ali v sprintu ali pa tako, da se odtrga od skupine in sam vozi na cilj. Prav zato je še posebaj nevaren.

Täve je star 29 let, doma je iz malega mesta Heyrothserg, po poklicu pa je študent Visoke šole za telesno kulturo v Leipzigu.

126 JUGOSLOVANOV V OLIMPIJSKEM DRESU

Nogometaši, waterpolisti, Cerar, Rogušić, Vlašić in Lovec - naši največi aduti v Rimu ● Jugoslovanski športniki pripravljeni, kot še nikdar ● Predolimpijska bilanca in možnosti

Pred dobrim tednom so že odpotovali iz Ljubljane v Italijo naši prvi olimpijci — košarkarji. Te dni bomo spremili z letališč in železniških postaj še naše glavno zastopstvo, športnike, ki nas bodo zastopali na XVII. olimpijskih igrah v Rimu. Olimpijske igre v Rimu so velika preizkušnja za vse športnike in seveda tudi za naše. Še nikdar nismo poslali na kake olimpijske igre tako močno zastopstvo kot prav letos in seveda je njihova naloga, da bodo storili vse za ugled Jugoslavije v mednarodnem športnem svetu.

126 Jugoslovanov bo te dni obleklo lične olimpijske uniforme z državnim grbom in prav vsem tem bomo zaželeli srečno pot in čim več uspeha. Res je, da od naših športnikov ne moremo pričakovati nekaj posebnega, saj se med najrazličnejšimi svetovnimi rekorderji ne bodo mogli potegovati za vidnejša mesta. Kljub temu smo prepričani, da bomo z njihovim nastopom zadovoljni, da bodo pokazali vse kar zmorejo, da nas ne bodo razočarali.

Priprave so bile dokaj dobre in dovolj skrbno pripravljene, čeprav jih seveda ne moremo primerjati s tistimi, ki so jih bili deležni športniki nekaterih drugih držav. In vendar lahko rečemo, da so naši športniki pripravljeni tako kot še nikdar, da bodo olimpijske igre morda vrhunec njihovih zmogljivosti in njihovih prizadevanj. V naši vrsti je nekaj adutov, na katere mislimo tudi takrat, ko govorimo o najvišjih mestih. Če bo vmes še malo športne sreče, potem smo skoraj zatrdno prepričani, da se bo naše zastopstvo vrnilo iz Italije z nekaj medaljami. Naj bodo iz te ali one kovine, — seveda bi bilo najbolj zaželeno, če bi bile najdražje — zadovoljni bomo in čestitali jim bomo ob njihovem povratku. S temi željami jih spremljamo tudi danes, ko v našem sestavku pregledujemo njihove predolimpijske uspehe in njihove možnosti od trenutka, ko bodo prvič zadonele olimpijske fanfare in do trenutka, ko bodo ugasnili olimpijski ogenj.

Tako kot orodni telovadci, se na letnem telovadišču v Ljubljani pripravljajo tudi ženske in sicer Pogačnikova, Kočiševa in Bilićeva. Na sliki vidimo Pogačnikovo, ki pravkar zaključuje vajo na gredi

Najprej mora dati odgovor Bologna

Ko govorimo o udeležbi jugoslovanskih košarkarjev v Rimu, si moramo najprej ogledati Bologno, kjer je danes zaključeno predfinalno tekmovanje. (O končnem izidu in o razvrstitvi Jugoslovanov poročamo na drugem mestu). Gosto sito v Bologni mora izločiti petorico, ki se bodo priključili ostalim državam za finalne borbe in olimpijske medalje.

Za zdaj poznamo naslednje države, ki se bodo udeležile letošnjih iger v Italiji: Filipini, Italija, Bolgarija, ZDA, Sovjetska zveza, Urugvaj, Francija in Brazilija. To so države, ki so dobile pravico nastopa na olimpijskih igrah v Melbournu. Znano je, da so Čile odpovedale udeležbo zaradi katastrofalnih elementarnih nezgod, zato je tudi v Bologni borba ne le za četvorico, ampak za pet moštev, ki se potegujejo za rimski finale. Mimo teh držav so v Rimu zanesljivi udeleženci še Japonska, Portorico in Mehika. Te države so si zagotovile rimske vstopnice na raznih regionalnih tekmovanjih večjega obsega, kot so na primer Azijske igre in podobno.

Kaj lahko pričakujemo od Jugoslavije, če se bo uvrstila v rimski finale? Bolj ali manj poznamo tekmece in vemo, kakšna je njihova udarna moč. Za Jugoslavijo bo že izreden uspeh, če bo sploh dobila pravico nastopa v Rimu. Vsaka zmaga v rimskem finalu pa bo samo stopnica više k ugledu, ki ga Jugoslavija že uživa in ki ga bo uživala še bolj, če bo uspela preriniti se skozi gosto sito v Bologni.

Če bi torej Jugoslavija nastopila v Rimu, potem kljub izredni konkurenci vendarle lahko upa na to ali ono zmago. Doslej smo nastopili proti Italiji, Bolgariji, Sovjetski zvezi, Franciji no, in če še govorimo o Madžarih, s katerimi smo se pravkar srečali, in Čehi potem poznamo polovico teh nasprotnikov. Doslej smo premagali Francoze, pa tudi Italijane, medtem ko smo v nastopih z Bolgari, Rusi, Madžari in Čehi imeli manj sreče. Ni rečeno, da naši košarkarji prav v Rimu ne bi mogli pripraviti večje presenečenje kot kdajkoli doslej. Bomo videli...

Velika priložnost rokoborcev

Šestorica jugoslovanskih rokoborcev ima v Rimu morda veliko in zadnjo priložnost, da doseže večje uspehe. Vsi naši tekmovalci imajo namreč za seboj že dolga leta tekmovalnega staža, imajo za seboj večje in manjše uspehe, prav tako pa imajo za seboj tudi mnogo smole. Če jih ta ne bi spremljala tako na svetovnih, kot na olimpijskih igrah, bi najbrž že imeli kako medaljo, vsekakor pa kako visoko uvrstitev. Naša ekipa je sestavljena takole: Vukov v mušji kategoriji, Dora v bantam, Martinović v lahki, Horvat v welter, Gološin v peresni in Simić v srednji. Največ uspehov na mednarodnih tekmovanjih je imel Borivoje Vukov, ki je vse od leta 1948 že državni prvak. V Rimu bo že tretjič na olimpijskih igrah. Helsinki so mu prinesli 7. mesto, Melbourne 6. in če bi šlo tako naprej v tem zaporedju, bi mu sedaj pripadalo 5. mesto, ki ga po svojih kvalitetah vsekakor zasluži. Na svetovnem prvenstvu leta 1950 je bil celo že četrti. Tudi ostali rokoborci imajo za seboj že vrsto osvojenih državnih prvenstev in solidnih uspehov na mednarodnih tekmovanjih.

Naši rokoborci potujejo v Rim z dokajšnjimi upi

Waterpolistom bo najteže!

Vsa jugoslovanska športna javnost, tiho ali glasno upa, da se bodo naši waterpolisti iz Rima vrnili z medaljo. Nekdo bi rekel »v tretje gre rado«, kajti srebru iz Helsinkov in Melbourna ne bo težko pridružiti še tretjo medaljo iz Rima. Toda naši trenerji in igralci sami se zavedajo, da stoje pred najtežjo nalogo: očuvati tradicijo visoke kvalitete našega waterpola, ne razočarati milijone ljubiteljev športa v domovini.

Za finalni turnir v waterpolu se je kvalificiralo 16 držav. Te so: Juž. Afrika, Argentina, Avstralija, Belgija, Brazilija, Nemčija, ZDA, Francija, Nizozemska, Madžarska, Italija, Japonska, Romunija, Jugoslavija, ZSSR in ZAR. Skupine, kako bodo države nastopale v predtekmovanju, sicer še niso izžrebane, lahko pa po sedanji kvaliteti razdelimo ekipe v dve kvalitetni skupini. V višjo bi lahko določili: Madžarska, Jugoslavija, ZSSR, Italija, ZDA, Nemčija (to je plasma prvih 6 držav iz Melbourna) ter še Nizozemska in Romunija. O Madžarski, favoritu štev. 1 ne bi govorili. Tudi igralce SZ dobro poznamo, saj so nam že nekaj let povsem enakovreden tekmec. Naše waterpoliste mnogo bolj skrbe moči onih držav, ki so doslej na listi favoritov za nami in ki bodo šle v borbo brez strahu za izgubljenim ugledom. Tu so v prvi vrsti domačini Italijani, podprti tudi s temperamentnim domačim občinstvom. Dalje Nemci, ki so v petih izbirnih tekmah med reprezentanco Vzhodne in Zahodne Nemčije dokončno izbrali Zahodne. Mimogrede pa naj omenimo, da so Vzhodni Nemci že premagali reprezentanco SZ. O kvaliteti waterpola čez Atlantik ne vemo mnogo, ker se s temi igralci srečamo le vsake štiri leta. Toda poznavalci waterpola v ZDA trde, da so tudi Amerikanci močno napredovali in da jih lahko prav tako uvrščamo med favorite za medalje. In končno »groze« celo Braziljanci, da bodo v Rimu pripravili presenečenje.

Našim waterpolistom bo najteže. Prav lahko se zgodi, da bodo odhajali iz Rima brez medalje, kajti konkurenca bo letos mnogo težja kot v Melbournu. Toda ne bodimo pesimisti že pred začetkom in upajmo na najbolje...

Med 150 jadrnicami

V Neapeljskem zalivu, kjer bodo tekmovali jadralci, bodo z jadrnicami, na katerih bodo plapolale naše zastave, tekmovali Fafangel Mario (krmar), Janko Kosmina (flokist), na jadrnici tipa Star. Na jadrnici FIN pa nas bo zastopal Pivčević Tonko, za rezervo pa je določen Martić Peter. Fafangel je brez dvoma naš najboljši jadralec. V letih od 1950 do 1955 je bil državni prvak. Med mednarodne uspehe pa uvršča prvo mesto v tekmovanju Districta leta 1954, ter drugo mesto na mednarodni regati v Trstu in prvo na jezeru Garda v Italiji. Pivčević Tonko je uspešno nastopal na državnih prvenstvih pa tudi v tujini dosegal lepe uspehe, tako moramo omeniti njegovo prvo mesto na mednarodni regati na jezeru Garda v Italiji.

Napovedati favorite v jadranju je sila tvegano. Predvsem zato, ker le redkokdaj nastopijo vsi elitni jadralci na skupnih prvenstvih. In zato je težko oceniti zmogljivost posameznih jadralcev. Med favorite pa lahko vseeno štejemo Švede, Avstralce, Norvežane, Angleže in predvsem Italijana Straulina. Slednjega zato, ker brez dvoma najbolje pozna Neapeljski zaliv, vse njegove skrite tokove in značilnosti. Za naše pa velja — Jugoslovani so bili že od nekdaj dobri mornarji.

Boks: Zmerni optimizem

Na olimpijskem boksarskem turnirju bodo zastopali Jugoslavijo 4 tekmovalci: Jakovljević v polsrednji, Paunović v peresni, Kelava v welter in Sretenović v težki kategoriji. Od te četvorice ima najdaljšo in najboljšo mednarodno bilanco vsekakor Dragoljub Jakovljević, nosilec srebrne medalje z evropskega prvenstva leta 1957 (po zmagi nad močnim Rusom Šatkovim je v finalu izgubil proti Poljaku Pietrzykowskem) in bronaste medalje z evropskega prvenstva 1959, ko je izgubil proti kasnejšemu zmagovalcu, Italijanu Benvenutiju. Strokovnjaki pravijo, da je naša četvorica dokaj solidno pripravljena. Vsi po vrsti, zlasti Jakovljević in Kelava imajo že precej mednarodnih izkušenj in vsaj s te strani rimski turnir za njih ne bo prevelika težava. Tako dobri kot rokoborci boksarji najbrž niso, seveda pa s tem ni rečeno, da ne bi mogli morda doseči celo večjega uspeha, seveda, če zopet upoštevamo srečo pri žrebu. Bistvena razlika pa je tudi v tem, da je boksar že po prvem porazu izločen, rokoborec pa se tudi po enem porazu še vedno lahko visoko uvrsti.

Jože Brodnik bo skupaj z Mirkom Kolnikom (oba Kladivar) poskušal preseči mejo 7000 točk v desetero-boju

Bron za double-scoull

Na jezeru Albano, kjer bodo v dneh od 30. t. m. do 3. septembra t. l. tekmovali veslači, bodo našo državo zastopali 4 čolni. Double scoul, veslača Perica Vlašić in Jože Lovec (Mornar), četverec s krmarjem, veslači ing. Pintar Janez, Nekora Vladimir, Skalak Vjekoslav, ing. Potokar (ali Radin Igor), Stpančev Nikola — krmar (Mornar), dvojec brez krmarja, veslača Čupin Nikola, Ivanković Anton (Mladost), dvojka s krmarjem, veslača Vršić Ante, Škarica Paško, Bujas Josip — krmar (Krka).

Z največjimi upi se oziramo na double scull, predvsem zato, ker sta Vlašić in Lovec na vsakodnevnih preizkušnjah na Bledu dosegala izvrstne čase. Ne smemo pa pozabiti tudi tega, da je Vlašić naš najboljši veslač, ki nam je v preteklosti priboril med drugim tudi zlato kolajno na evropskem prvenstvu leta 1953, v kombinaciji z Lučinom v double scullu pa bronasto. Če bosta oba veslača Vlašič in Lovec znala premagati tekmovalno mrzlico, kateri je podvržen predvsem Vlašić, potem prav od njiju lahko pričakujemo vsaj zadnjo kolajno. V tej veslaški disciplini je prijavljenih 19 čolnov. Favorite za prva mesta pa moramo iskati med Rusom Čukolov-Berkutov, med Nemci, pa tudi med Amerikanci in Čehi. Na voljo pa bodo le tri kolajne!

Četverec s krmarjem nas lahko preseneti ali pa razočara. V njem veslata dva preizkušena veslača — Pintar in Potokar (v kolikor Potokar ne bo mogel veslati zaradi poškodbe, ga bo nadomestil Radin, ki tudi sodi med preizkušene vozače), oba veslata že vrsto let. Nastopala sta v četvercu in osmercu ljubljanske Savice. Uspehi teh čolnov so znani. Ostala dva veslača Nekora in Skalak sta mlajša in prav zato je od njiju odvisno kaj bo s četvercem v tej težki mednarodni konkurenci (oba veslata šele po 11 mesecev). Vsako mesto, ki bo blizu desetemu, nas bo prav gotovo razveselilo, saj bo nastopilo prav v tej disciplini kar 27 čolnov.

Čoln zagrebške Mladosti, dvojka brez krmarja, bosta veslala Čupin in Ivanković v družbi s še 23 drugimi čolni. Prej sta veslala v četvercu (Mladost), ki je osvojil bronasto medaljo na evropskem prvenstvu pred dvema letoma, lani pa sta bila finalista v Maconu. Oba sta zelo solidna veslača, ki ne varirata v svoji zmogljivosti. Vršić in Škarica s krmarjem Bujasom, v dvojki s krmarjem, sta v jugoslovanskem merilu prav letos zelo dobra veslača. To trditev pa bosta morala opravičiti na jezeru Albano med 25 čolni, kjer so favoriti predvsem Nemci, Italijani in Romuni.

Vsi čolni bodo tekmovali na 2000 metrov dolgi progi. Če na eni strani lahko upamo na najboljšo uvrstitev Vlašića in Lovca, nas ostalih treh čolnov nekje ob desetem mestu lahko razveseli.

Za kolesarje ne bo posebnega USPEHA

Naše moštvo za Rim: Žirovnik, Valčić, Levačić, Petrović in Bajc.

Spored kolesarskih prireditev je naslednji: 1000 m sprint, 1000 m na kronometer posamezno, tandem na 2000 m, ekipno zasledovalna dirka na 4 km (4 tekmovalci), cestna dirka 180 kilometrov za posameznike, cestna dirka 100 km ekipno na kronometer.

Jugoslovani se bodo udeležili samo zadnjih dveh disciplin, torej dirke v dolžini 180 km za posameznike in cestne dirke ekipno (100 km) na kronometer. Sposobnosti naših kolesarjev bolj ali manj poznamo, saj imajo letos za seboj več mednarodnih nastopov, predvsem pa etapnih dirk, ki mimogrede rečeno niso merilo za nastop v Rimu. Med drugim je znano, da naši kolesarji niso najboljši, če vozijo na kronometer. Spomnimo se letošnje dirke »Po Jugoslaviji«, ko je moralo naše izbrano moštvo opraviti zadnji izpit — olimpijsko normo na cesti Novska—Zagreb. To je bila ekipna vožnja na kronometer v konkurenci 8 držav, pa vendar ne najboljših v Evropi. Jugoslovani so osvojili drugo mesto, čeprav smo bili prepričani v njihovo popolno zmago. Znano je, da je kolesarski šport na Zahodu v zadnjem času pa tudi na Vzhodu tako napredoval, da našim kolesarjem ne moremo napovedovati karkoli vzpodbudnega. Sodeč po dosedanjih rezultatih, ki so jih naši kolesarji dosegli v zadnjih dveh letih bi bila »zlata sredina« izreden uspeh, ki si ga danes niti ne upamo zamisliti.

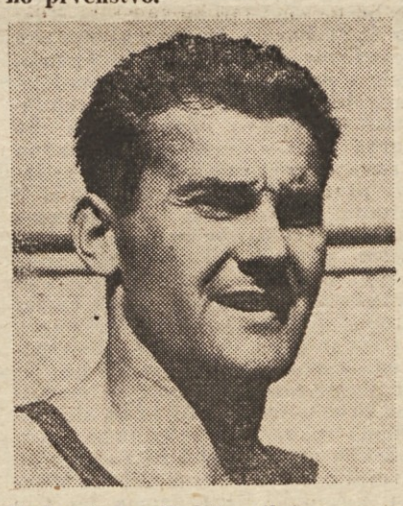

Naši kolesarji brez svojih rekvizitov. Dobro razpoloženi so se spravili na voziček in zatrjevali, če se bodo v Rimu tako počutili kot v tem okolju, potem jim ena od medalj ne bo ušla. Na sliki od leve proti desni: Bajc, Petrović, Žirovnik, Vukojević in (sede) Levačić. Manjka Valčić, ki bo v Rimu nadomestil Vukojevića

V Rim po zlato medalio?

Menda v jugoslovanskih nogometnih vrstah še nikdar ni bilo toliko optimizma, kot prav pred letošnjim potovanjem na olimpijske igre v Rim. Optimizem je kolikor toliko upravičen, saj pri nas še nikoli nismo tako sistematično in vztrajno pripravljali državnega moštva, kot prav za to priložnost. Če posežemo nekoliko nazaj se bomo spomnili, da so se v Nogometni zvezi Jugoslavije odločili že takoj po zaključenem svetovnem prvenstvu na Švedskem, da bodo vse svoje moči in sposobnosti posvetili pripravam in vzgoji mladih reprezentantov, ki naj bi nastopili na olimpijskih igrah v Rimu.

In tako se je iz leta v leto porajala nova nogometna enajstorica, ki sedaj sodi med najmlajše na svetu, sestavljajo jo pa nogometaši, ki imajo zares visoko raven nogometnega znanja in od njih lahko marsikaj pričakujemo. Za večino namreč velja, da še niso stopili na najvišjo stopnico in bodo morda dosegli svoj zenit šele takrat, ko se bodo pripravljali za naslednji veliki nastop — za potovanje v Čile, kjer bo leta 1964 svetovno nogometno prvenstvo.

Med naše najboljše atlete se prav gotovo uvršča metalec kladiva Zvonko Bezjak. Strokovnjaki mu napovedujejo dobro uvrstitev med najboljšimi v svetu

Znani nogometni strokovnjaki (zanimivo je, da med njimi prednjačijo Angleži) prerokujejo, da je prišel čas, ko Jugoslavija lahko pretendira na olimpijski nogometni prestol. Že trikrat zapored so namreč naši nogometaši osvojili srebrne medalje — leta 1948 v Londonu, 1952 v Helsinkih in 1956 v Melbournu. Lahko se pridružimo vsem tistim optimistom in tudi sami potrdimo, da je res prišel čas, ko bi naši nogometaši po vsej pravici zaslužili tudi zlato medaljo.

Konkurenca v Rimu na prvi pogled ni kaj prida, saj nastopajo reprezentance, ki v svojih vrstah nimajo najbolj znanih »nogometnih asov«. Kljub temu pa pot do vrha ne bo ravno lahka. Skupina, v kateri bo igrala naša reprezentanca, je brez dvoma najtežja, saj vsi sodijo, da sta bolgarska in jugoslovanska reprezentanca, ki igrata v isti skupini, najmočnejši na turnirju. Zmagovalec te skupine, upajmo, da bo to Jugoslavija, bo po zatrjevanju poznavalcev nogometa zanesljivi finalist. Kdo bo drugi finalist? Prerokujejo, da imata največ možnosti reprezentanci Madžarske in Brazilije. Počakati bomo morali še dobrih 14 dni in videli bomo, če se bo izpolnila prognoza, ki je morda najbolj [illegible] resnici: finalna tekma Jugoslavija : Madžarska?

Naši nogometaši imajo v zadnjem času za seboj kar lepo bilanco. Velik ugled so si pridobili na turnirju v Parizu, kjer so premagali Francijo in odlično zaigrali tudi proti enajstorici SZ, v obdobju pred olimpijskimi igrami pa so imeli še bogat spored drugih mednarodnih srečanj. Igrali so z reprezentanco Izraela, Grčije, Zahodne Nemčije, Bolgarije, Madžarske, Tunisa, Sovjetske zveze in Francije ter si na ta način pridobili nekaj mednarodnih izkušenj. Res je, da so nekajkrat zaigrali izredno slabo, res pa je tudi, da smo v nekaterih tekmah videli lep in duhovit nogomet, kakršnega premore le malokatera nogometna enajstorica na svetu.

Upanje torej ni brez osnove...

Finale za Bezjaka, Lorgerja, Mihalića in Gerejevo

22 jugoslovanskih atletov in atletinj odhaja na olimpijske igre z majhnimi upi na visoko uvrstitev. Vse naše tekmovalce bi lahko razdelili v tri skupine: tiste, ki lahko dosežejo finale oziroma uvrstitev do 6. mesta, naslednjo skupino bi sestavljali tisti z možnostmi za polfinale oziroma uvrstitvijo do 12. mesta, potem pa ostali, ki se bodo uvrstili še nižje, če ne bodo presegli svojih dosedanjih rezultatov. S prvo skupino se moramo spoznati nekoliko natančneje.

Zvonko Bezjak (kladivo) ima najboljši rezultat 65.38 m. Pogled v lestvico nam pove, da so v olimpijskih pogojih od njega boljši Connolly (ZDA) 70.33, Zsivotzky (Madž) 69.53, Rudenkov (SZ) 67.92, Boltovski in Samotsvetov (SZ) 66.53, Rut (Polj) 65.84, Hall (ZDA) 65.40. Le malo za Bezjakom pa zaostajajo Lawlor (Irska) 65.18, Ellis (VB) 64.59, Csermak (Madž) 64.23, Thun (Avstr) 64.15 in Okamoto (Jap) 64.02. Verjetno bo met okoli 65 m zadostoval za uvrstitev v finale, saj so kladivaši dokaj znani po tem, da na velikih tekmovanjih tudi za nekaj metrov zgrešijo svoj najboljši rezultat.

Franjo Mihalič ima sicer z 2.23,11 šele deseti letošnji rezultat v maratonu, vendar ga kljub temu lahko štejemo med boljše tekmovalce v tej panogi, predvsem pa je boljši od Škrinjarja, ki ima sicer letos boljši rezultat. V borbo za prvo mesto najbrž ne bo mogel poseči, zato pa se bo lahko ob pametni razdelitvi sil v elitni družbi Rusov, Amerikancev, Angležov, Japoncev in drugih zelo dobro držal.

Stanko Lorger (110 m ovire) ima letos zabeleženih zelo dobrih 13.9. Papirnata olimpijska razvrstitev je naslednja: 13.4 Calhoun (ZDA), 13.5 May in Jones (ZDA), 13.6 Mihajlov (SZ) in Lauer (Nem), 13.9 Young (Formoza) in Lorger, 14.0 Chittci (Avstralija), Svara (It), Gardner (Z. Indija) in Raziq (Pakistan). Rezultati kažejo, da je pet mest v finalu oddanih. Lorger mora torej doseči šesto finalno mesto. Young ga pri tem ne bo oviral, ker bo nastopil v deseteroboju, pač pa ostali s 14.0 so nevarni. Naš rekorder bo moral imeti seveda tudi nekoliko sreče, kajti če bo v polfinalu naletel na 3 zanesljivo boljše, potem so vse možnosti za finale izgubljene.

Olga Gere (višina) je letos preskočila 170 cm in ta rezultat ponovljen v Rimu lahko zadošča za precej visoko mesto. Letošnja razvrstitev je naslednja: 186 Balas (Rom), 178 Dolja (SZ), 174 Čenčik (SZ) 173 Frith (Avstralija) in Balod (SZ), 170 Gere in Loreitzon (Šved) 169.5 Pegley (VB). V slučaju, da Gerejeva skoči samo 165 cm pa pomeni to že lahko izgubo 5, morda tudi 10 mest.

Možnosti za uvrstitev do 12. mesta ali v polfinale imajo po letošnjih rezultatih naslednji tekmovalci: Kolnik in Brodnik v deseteroboju (trenutno sta s 6840 in 6759 točkami na 13. in 16. mestu v olimpijskih pogojih tekmovanja), Škrinjar v maratonu (njegov rezultat 2:20:26 je letos peti na svetu), štafeta 4 × 400 v sestavi Šnajder, Savić, Grujić in Kovač (letošnji rekordni rezultat 3:10:7 daje možnosti za uvrstitev v polfinale, seveda v primeru ponovitve takega rezultata), Stamejčičeva na 80 m ovire (z 10.9 je na osmem do desetem mestu letošnje uvrstitve, v Rimu bo treba teči najmanj 11.0 za polfinale), Usenikova v krogli (15.10 najbrž ne bo zadostovalo za uvrstitev med dvanajstorico, s tem rezultatom je zdaj štirinajsta, lahko pa nekaj še napreduje).

Vse ostale Jugoslovane moramo žal uvrstiti v skupino, ki nima možnosti za uvrstitev med 12. Vsaj njihovi dosedanji rezultati ne dajejo upanja. Trenutno so naši ostali atleti in atletinje uvrščeni takole: Ingolič na 800 m na 31. mestu z 1:50.0, Petrušić s 14.4 na 110 m ovire na 22. do 26., Hafner z 8:50.6 na 3000 m zapreke na 19. do 20., Majtan z 205 v višino na 21. do 26., Lešek in Lukman s 4.40 ob palici na 18. do 24., Račić s 60.35 v kladivu na 27., Šikovčeva z 11.9 na 100 m na 20. do 23. in s 24.6 na 200 m na 23., Čelesnikova z 49.46 na 20. mestu.

Kot vidimo iz vseh omenjenih podatkov, so možnosti jugoslovanskih atletov in atletinj dokaj skromne in bomo morali biti zadovoljni že z vsako uvrstitvijo med prvih 12.

Plavalci olimpijci stoje od leve proti desni: Jäger, Dorčić, Kocmur, Rogušić, Kičević in Brinovec

Cerar med FAVORITI

Naši telovadci nastopajo v Rimu kot vrsta za ekipni plasma ter posebej kot posamezniki, medtem ko tri tekmovalke nastopajo samo kot posameznice. Med ekipami so si naši telovadci na zadnjem svetovnem prvenstvu v Moskvi priborili visok ugled, saj so zasedli 6. mesto za ZSSR, Japonsko, ČSR, Finsko in Poljsko. Tudi v Rimu sta prvi dve mesti že oddani, le tega ne vemo komu bo pripadla zlata medalja, Rusom ali Japoncem. Naši telovadci verjetno ne bodo mogli obdržati visokega položaja iz Moskve, kajti med 23 prijavljenimi državami je še mnogo takšnih, ki sodijo pred naše telovadce. Tu mislimo predvsem na telovadce Švice, močno pa so v zadnjem času napredovali tudi Francozi, Italijani, Amerikanci, Švedi in Madžari. Realen plasma, s katerim bomo lahko povsem zadovoljni bi bil nekako med 8. in 10. mestom.

Med posamezniki lahko edinole Miro Cerar prodre na najvišja mesta. Vsi naši, pa tudi mnogi tuji strokovnjaki menijo, da sodi Cerar med najboljše telovadce na svetu. Nek nemški poznavalec orodne telovadbe ga je uvrstil takoj za Rusi in Japonci. Njegova bronasta medalja, ki si jo je priboril na svetovnem prvenstvu v Moskvi v vajah na konju, mu daje vso pravico, da se bo tudi v Rimu boril v tej panogi za najvišji naslov. Menimo, da je Cerar med vsemi jugoslovanskimi olimpijci edini posameznik, ki »kandidira« za olimpijsko medaljo.

SPREMEMBE v Mariboru in Ljubljani

Nogometne novice iz slovenskih klubov — Novi trenerji in novi igralci

ČEPRAV SO VSE MISLI SPORTNIKOV IN PRIJATELJEV ŠPORTA TE DNI OBRNJENE V RIM, MNOGI KLUBI KLJUB TEMU NISO POZABILI NA DOMAČA IGRIŠČA, KJER SE NOGOMETAŠI ŽE VNETO PRIPRAVLJAJO NA PRVE NASTOPE V JESENSKI PRVENSTVENI SEZONI. LE MESEC DNI NAS SE LOČI OD TRENUTKA, KO BODO ENAJSTORICE SPET PRITEKLE NA IGRIŠČE IN PRIČELA SE BO BORBA ZA TOČKE, KI BO IZ NEDELJE V NEDELJO BOLJ NAPETA, BOLJ ZANIMIVA IN BO SPET IN SPET VZBUJALA ZANIMANJE TISOČEV IN TISOČEV LJUBITELJEV NOGOMETA.

Položaj v Mariboru je letos precej nenavaden, saj so tam pred nedavnim razpustili NK Branik, mnogi prijatelji tega kluba pa še vedno upajo, da ga bodo na kakršenkoli način ohranili pri življenju. Mnogo igralcev je že zapustilo vrste belo-črnih in so odšli v najrazličnejše kraje po Sloveniji in tudi izven naše republike. Prav gotovo so dvignile največ prahu govorice o odhodu Pikla, Frančeškina in Rojnika v Varteks. Posebno za Frančeškina je vladalo veliko zanimanje tako pri slovenskih nogometnih klubih, kakor tudi pri hrvatskih. Čeprav mnogi trdijo, da še ni nič dokončnega, je menda le najbolj blizu vest, da se je Frančeškin odločil za selitev v Varaždin, kjer bo nastopal za tamkajšnji Varteks, ki tekmuje v drugi zvezni ligi. Mnogi so trdili in upali, da bo Frančeškin prišel v Ljubljano k Odredu, kjer bi kot odlično levo krilo res lahko zelo pomagal ljubljanskemu ligašu, vendar kaže, da so bili ti upi brez osnove. Nekaj Branikovih igralcev je odšlo v Mursko Soboto, ni pa še natančno znano, če se bo kateri od njih odločil tudi za selitev v Ljubljano.

Pri NK Maribor so že 1. avgusta pričeli s pripravami. Treninge vodi trener Flander, v moštvu pa imajo tudi nekaj novih igralcev, med katerimi velja posebno omeniti dva člana Radničkega iz Beograda, Backovića in Beti, ki bosta prihodnjo sezono igrala v vrstah NK Maribor. Mariborčani so odigrali nekaj prijateljskih tekem, kjer so pokazali dokaj dopadljiv nogomet. Mnogi prijatelji nogometa v Mariboru upajo, da bo letos enajstorica Maribora eden najresnejših kandidatov za naslov slovenskega nogometnega prvaka.

MLADE MOČI PRI LJUBLJANI

Poročali smo že, da je NK Ljubljana dobil novega trenerja. V njihove vrste je namreč prišel dosedanji trener Triglava Janez Pišek, ki je pred nedavnim pričel z resnim delom. Ljubljana bo letos gradila na povsem drugačnih osnovah kot prejšnja leta, saj bodo poskušali vzgojiti kvalitetno enajstorico iz lastnega kadra, ki ga imjo dovolj na razpolago. Trener ima na voljo 27 igralcev — samih mladih, ki so še pred kratkim nastopali v mladinski ekipi. Znano je namreč, da se je precej članov prvega moštva, ki smo jih še lani gledali v prvenstvenih tekmah, odločilo za prestop v NK Krim in tako bo moštvo Ljubljane letos povsem spremenjeno. Trener Pišek nam je povedal, da je med mladimi igralci, ki sedaj že redno trenirajo trikrat na teden, precej perspektivnih nogometašev, ki bi se lahko že v dokaj kratkem času razvili v zares kvalitetne igralce.

Čeprav smo pravzaprav šele v začetku priprav, mladi nogometaši Ljubljane marljivo obiskujejo treninge. Kaj kmalu bodo popoldanski treningi premalo in trener si je že pripravil načrt, da bo izkoristil dopoldanske ure za piljenje tehničnega znanja posameznih nogometašev. Nogometaši Ljubljane se bodo že v prihodnjih tednih predstavili tudi javnosti, saj bodo priredili nekaj prijateljskih tekem. Vodstvo NK Ljubljana se pogaja z raznimi nasprotniki, predvsem pa si želi nekaj prijateljskih tekem z moštvom Odreda, ki naj bi služilo tudi izboljšanju odnosov med obema kluboma.

■ SOBOTA: INVAZIJA IZ MARIBORA

Po neprijetnih dogodkih v Mariboru, se je nekaj nogometašev Branika že odločilo, da bodo odšli v druge klube. Nekaj teh se je že oglasilo v Murski Soboti, kjer bi radi dobili stanovanja in pričeli igrati za klub Sobota. V Murski Soboti je že nekdanji vratar Branika Vrdjuka, ki je podpisal prijavo za NK Sobota. Pričakujejo še prihod treh Branikovih nogometašev iz Maribora, vendar zanje trenutno stanovanja še niso zagotovljena. Mimo okrepitev iz Maribora je prišel v Soboto še nekdanji igralec ljubljanskega Grafičarja Belinger, prijavnico pa je podpisal tudi Kološa Jože, bivši igralec Grafičarja iz Murske Sobote. Klub bo zapustil Kološa Franc, ki bo odšel h Grafičarju iz Murske Sobote. Nogometaši Sobote trenirajo že ves avgust in bodo kmalu odigrali nekaj prijateljskih tekem. V Murski Soboti trenira te dni enajstorica Zagreba, s katero bodo domači nogometaši odigrali več prijateljskih tekem. V Murski Soboti je kljub poletju še precej zanimanja za nogomet in prijatelji te igre komaj čakajo, da bodo lahko spet prišli na igrišče.

Japonski in avstralski plavalci v FLRJ

Prav gotovo v celotni zgodovini jugoslovanskega športa nismo imeli še nikoli tako kvalitetnih tekmovanj, kot se nam obetajo v prihodnjih dneh po olimpijskih igrah. Po dokončnem pristanku, da bodo v Ljubljani gostovali japonski telovadci je utrjen tudi koledar gostovanj japonskih in avstralskih plavalcev v Jugoslaviji. Japonci se bodo dalj časa zadržali v Jugoslaviji in bodo nastopili na treh tekmah, medtem ko bodo Avstralci nastopili le enkrat. Točen koledar je takle:

10. septembra gostovanje japonskih plavalcev v Mostarju

12.—13. septembra nastop japonskih plavalcev na mednarodnem prvenstvu Jugoslavije v plavanju v Zagrebu

15. septembra gostovanje Japoncev v Beogradu

17.—18. septembra gostovanja Avstralcev v Beogradu.

Najmikavnejši bo prav gotovo nastop Japoncev na našem državnem prvenstvu, ki je bilo tako preloženo z današnjega dne na 12. september. To bo poleg izrednega športnega užitka tudi posebna priložnost za naše trenerje, da poleg samega opazovanja mojstrov plavanja navežejo tudi tesnejše strokovne pogovore z japonskimi trenerji ter se tako seznanijo tudi z njihovim režimom treninga in drugimi tehničnimi posebnostmi.

Avstralci, ki jim bo prva »poolimpijska postaja« Grčija bodo samo potovali skozi Jugoslavijo, zato naši plavalni zvezi ni uspelo več kot angažma za en nastop v Beogradu. Čeprav bo ta nastop za nas Slovence nekoliko preveč oddaljen, bo gostovanje avstralske plavalne ekipe pri nas prav tako pomemben dogodek in morda celo edinstven za dolga desetletja.

Odred : Ilirija 5 : 3

V četrtek popoldne je bila na igrišču Ilirije prijateljska nogometna tekma med Odredom in Ilirijo, ki je privabila kar precej gledalcev, ki si že močno žele nogometnih tekem. Igra je bila zelo živahna in zanimiva, čeprav Odred ni prikazal vsega svojega nogometnega repertoarja. V vrstah Odreda je nastopilo nekaj mladih igralcev in tudi nekaj novih, ki so v glavnem pokazali dokaj dopadljivo igro. Odred je zmagal z dokaj pičlim rezultatom 5:3.

in japonski telovadci...

Že pred meseci je bilo govora o tem, da bi Komisija za orodne telovadbo po končanih olimpijskih igrah skušala ob povratku v domovino povabiti to ali ono telovadno velesilo tudi v Ljubljano. Ves ta čas so se merodajni pogajali in dopisovali z nekaterimi državami, seveda pa je bila vsem pri srcu misel, za katero so se tudi najbolj ogrevali, da bi videli v Sloveniji japonske brodne telovadce. Nekaj časa je kazalo, da s temi dogovori ne bo nič, končno pa je vendar prišlo pismo iz Tokia, da so japonski telovadci pripravljeni nastopiti tudi v Jugoslaviji. Okrog tega prihoda je seveda vse polno težav, toda spretni organizatorji so že poskrbeli za to, da bo ta izredna športna prireditev na GR v Ljubljani 15. septembra v večernih urah. Japonci se bodo takoj po končanih igrah v Rimu pripeljali v Trst, kjer jih bodo sprejeli naši funkcionarji in jih z avtomobili pripeljali v Ljubljano. V torek 15. septembra si bodo gostje najprej ogledali mesto in njegove zanimivosti, zvečer pa bodo pokazali svoje znanje moški in ženske v celotnem olimpijskem programu, ki bo trajal nekaj manj kot dve uri. Takoj po tem nastopu bodo šli Japonci v Zürich, kjer bodo 15. septembra imeli dvoboj z Švico.

Organizatorji že danes mislijo, kako bi omogočili čim širšem krogu ljubiteljev orodne telovadbe, da bi si ogledali to edinstveno prireditev. Sklenili so, da bodo poskrbeli tudi za televizijski prenos, da bi vsaj tisti, ki ne bi mogli priti v dvorano, vendarle lahko videli največje mojstre orodne telovadbe na našem planetu.

Plavalci v borbi za republiške NASLOVE

V času ko se bodo najboljši jugoslovanski plavalci v Rimu borili za čimboljši plasma v svetovnem merilu, se bodo v Krškem zbrali vsi slovenski plavalci na republiškem prvenstvu. V Krškem bosta manjkala naša olimpijca Kocmur in Brinovec, toda to ne bo zmanjšalo zanimivosti tega tekmovanja. Njuna odsotnost bosta nadoknadila Košnik v šprintu in mlajši brat Peter Brinovec v crawlu na daljših progah.

V crawlu pričakujemo še zanimive borbe med Orlom iz Celja Burjo iz Trbovelj ter vrsto odličnih crawlistov iz Krškega in Kranja. Pelc v prsnem slogu ne bo imel težav, da bi osvojil že peto republiško prvenstvo. Zanimivejša bo borba med Zrimškom in mladim Kranjčanom Pogačnikom, ki je letos prvič zabeležil rezultat pod 3 minute. V odsotnosti Vlada Brinovca bi moral naslov prvaka v metuljčku pripasti Poljanšku. Toda mlajši Brinovec je na mladinskem državnem prvenstvu dosegel na tej progi čas 2:49,4, s čemer je dokazal, da bo tudi na tej progi lahko naslednik svojega brata in da je tudi tu postal resen kandidat za osvojitev prvega mesta. Ali se bo slovenskemu rekorderju v hrbtnem slogu Goršiču uspelo oddolžiti za letos že dvojni poraz na 100 m hrbtno Milanu Košniku? Brez dvoma bo trio Košnik—Goršič—Vrhovšek, morda se bo tem pridružil še lani odlični Drofenik, pripravil zanimivo borbo.

Prognozirati prvakinjo na 100 m prosto za ženske je morda najteže. Še nobeno leto nismo imeli toliko plavalk, ki bi bile tako izenačene, saj imamo kar štiri z rezultati od 1:16,0. Podlesnikova, Horvatova, Colnarjeva in Trtnikova so vse sposobne da osvoje naslov prvakinje na tej progi. Na 400 m prosto bo borba za prvo mesto bolj interni klubski dvoboj med Podlesnikovo in Koritnikovo, če se mednje ne bo vrinila še Kobijeva. Lanska državna prvakinja Tominškova lani ni uspela osvojiti naslova republiške prvakinje. Letos ima priložnost, da se oddolži Breskvarjevi za poraz. Toda tudi mlada pionirka Kočarjeva iz Trbovelj lahko pripravi kakšno presenečenje. V metuljčku se bodo srečale stare znanke Boškovič-Koncilja, Breskvar in Horvat. Letos še nobeni ni uspelo doseči kdo ve kako dobrega rezultata in so moči zelo izenačene. Podlesnikova bo v hrbtnem slogu imela najlažje delo. Njen nedavni rekord potrjuje, da je brez tekmeca na tej progi.

Najboljši rezultati v letu 1960:

Moški: 100 m prosto 57,0 Kocmur, 1:00,2 Košnik S., 1:02,4 Brinovec V. **400 m prosto** 4:49,8 Brinovec V., 4:51,0, 0 Brinovec P., (vsi T), 5:04,4 Orel (N), **1500 m prosto** 19:36,5 Brinovec P. (T), 20:33,4 Orel (N), 21:05,1 Šulc (C), **200 m prsno** 2:49,0 Pelc (L), 2:55,4 Zrimšek (T), 2:58,1 Pogačnik (T), **200 m metuljček** 2:35,5 Brinovec V. (T), 2:47,8 Poljanšek (L), 2:49,2 Brinovec P. (T), **100 m hrbtno** 1:11,8 Košnik M. (T), 1:12,5 Goršič (L), 1:13,4 Vrhovšek (N).

Ženske: 100 m prosto 1:15,0 Podlesnik (R), 1:15,6 Horvat (L), 1:15 Colnar (T), **400 m prosto** 5:52,7 Podlesnik (R), 6:02,2 Koritnik (R), 6:06,6 Kobi (T), **200 m prsno** 3:12,0 Breskvar (C), 3:12,0 Tominšek (L), 3:15,4 Kočar (R), **100 m metuljček** 1:28,5 Boškovič (T), 1:28,9 Breskvar (C), 1:30,2 Horvat (L), **100 m hrbtno** 1:24,6 Podlesnik (R), 1:28,4 Hočevar (L), 1:29,2 Sekereš (N).

CEMENT prvak

Pred maloštevilnim občinstvom in zelo slabo organizacijo je bilo v nedeljo v Puli končano letošnje državno prvenstvo v hokeju na kotalkah. Lanski prvak »Cement«-Pula je ponovno osvojil prvo mesto. »Cement« je igral v vseh tekmah najučinkovitejše in najbolj zrelo ter je trenutno najboljša ekipa v državi.

Novogoričani so s tretjim mestom nekoliko razočarali. Pripomniti pa je treba, da so moštvo zelo pomladili in se je odsotnost starejših tekmovalcev poznala predvsem v odločilnih srečanjih.

Drugi slovenski predstavnik se je predstavil z borbeno in koristno igro, s katero so bili povsem enakovreden nasprotnik in so se nevarno približali najboljšim jugoslovanskim moštvom.

Posebej pa je treba poudariti slabo sojenje, kar se ponavlja že vrsto let. Novogoričani so po zaslugi slabih sodnikov izgubili drugo mesto, ki je tako pripadlo ekipi Pule s enakim številom točk.

Rezultati letošnjega prvenstva: Cement : Olimpija 6:2, Nova Gorica : Pula 3:3, Nova Gorica : Olimpija 4:2, Cement : Pula 5:4, Pula : Olimpija 7:0 in Cement : Nova Gorica 10:4.

Lestvica pa je naslednja:

Cement	3	3	0	0	21:10	6
Pula	3	1	1	1	14:8	3
Nova Gorica	3	1	1	1	11:15	3
Olimpija	3	0	0	3	4:17	0

VELENJE:

Iz črnorjavega zlata pod zemljo raste blagostanje

V 18. stoletju se je začelo. Eden od domačinov je tam pod Pesjem pri Velenju odprl prvi kop rjavega premoga. Za tem so se znašli še drugi, ki so začeli širšo akcijo in tako je postalo danes zelo znano rudarsko Velenje, ponos Zgornjesavijske doline in naše domovine nasploh.

Pred vojno se velenjski rudnik še ni tako razmahnil, nad njim so držale svoje roke zemeljskih kapitalistov, ko pa je narodnoosvobodilna borba zajela Šaleško dolino in so se ji priključili tudi rudarji, je organizacija OF že pričela pripravljati vse za novo življenje po osvoboditvi.

Svoboda je našla Velenjčane in okoličane že dobro pripravljene; zato so krepko pljunili v roke in začeli graditi ter ustvarjati boljše pogoje za življenje svojih otrok in samih sebe. Kot so drugod po naših mestih, vaseh in industrijskih središčih celili rane, ki jih je zadala vojna ter okupacija, tako so tudi v Velenju mislili na vse potrebno za obnovitev. Začeli so, kot bi bilo treba graditi znova, pripravili vse potrebne načrte in izkopali prve temelje.

■ VELENJE NEKDAJ...

Prvi ukrepi so bili seveda namenjeni proizvodnji, ki se je v rudniku začela vedno bolj povečavati. Izpolnili so seveda rudniške naprave, kar je veliko pripomoglo k napredku. Število zaposlenih se je tudi povečalo in kmalu so začeli misliti na nov odkop, ki so ga v kratkem času zgradili med Velenjem in Pesjem. Tam so odkrili bogata najdišča lignita in izplačalo se jim je modernizirati naprave, s čemer so naredili silno pot k napredku. Če pa so hoteli to, je bilo treba prav tako poskrbeti za udobna bivališča za rudarje in njihove družine. Iz nekdaj majhne vasice, z deloma posejanimi hišicami in poslopji v dolini in na hribu je zraslo...

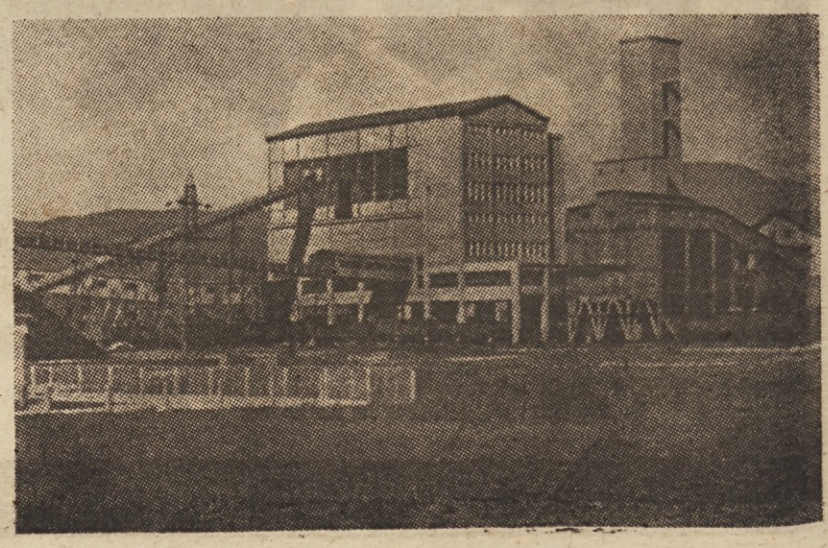
■ ..IN NOVO VELENJE

Požrtvovalni rudarji so se na vzpodbudo uprave rudnika in delavskega sveta ter ostalih organov, zlasti pod vodstvom ZKJ, s podvojeno silo oprijeli dela. Eden najmodernejših rudnikov v Evropi in najmodernejši v Jugoslavji prav zaradi tega, ker so naprave v njem zares sodobne. Dobro zgrajeni rovi, železne stojke, naprave za zračenje in ostala oprema omogočajo rudarjem polno produktivnost in po tekočem traku, ki je zamenjal okoren prevoz z vožički, gredo v svet vsak dan na desetine in stotine ton črnorjavega zlata, ki pomaga k napredku naše splošne proizvodnje, še posebej pa seveda k blagostanju Velenja ter ljudi, ki v njem prebivajo. Rudnik Velenje je torej zaslovel daleč okoli.

Zares, če sedaj nekdo obišče Velenje, ostrmi. Takšna moderna stanovanjska in poslovna poslopja ne najdeš daleč okoli. Blizu sivozelene stavbe Uprave rudnika je Delavski klub, shajališče rudarjev in delavcev ter njihovo kulturno središče. Ne daleč od tod je Industrijska šola z internatom, moderna osemletka, zgrajena po švedskem vzorcu in sredi številnih stanovanjskih blokov ter stolpnic se vrstijo trgovine ter ostali uslužnostni obrati.

Preveč bi bilo, če bi hoteli opisati, kaj vse je zraslo v novem Velenju, ki se razvija po prizadevnosti rudnika, njegove uprave in rudarjev, ki dan za dnem v treh izmenah vihtijo orodje ter pošiljajo izpod zemlje na beli dan na tisoče ton dragocene rude.

To pa pomeni, da se da z združenim močmi, predvsem pa z zdravimi silami marsikaj narediti. Zato velenjskim rudarjem, delavcem, mladini in športnikom še naprej ajhov rudarski pozdrav — srečno!

Avstralski plavalci
pred težkim porazom?

PO TRENUTNEM POLOŽAJU BODO AMERIČANI OSVOJILI 10 ZLATIH MEDALJ — NEMČIJA PRED JAPONSKO — EVROPA ŠE V OZADJU

Najzanimivejše športne discipline olimpijskih iger sta vedno atletika in plavanje. Ta dva športa tudi privabita na stadione največ gledalcev. Na prejšnih olimpiadah se je športni program vedno začel z atletiko, tako da je ob koncu iger, ko je bila atletika že končana tudi zanimanje gledalcev za igre znatno popustilo. Letos so organizatorji program nekoliko spremenili. Prvi bodo začeli s tekmovanji plavalci in šele v drugem delu bodo stopili na »sceno« atleti. Tik pred pričetkom tekmovanj v plavalnem bazenu dajemo zadnje podatke o stanju na listah kandidatov za medalje.

Trenutni položaj je kaj malo rožnat za Avstralce — junake plavalnega bazena v Melbournu. Poglejmo to primerjavo. V Melbournu so osvojili: Avstralija 8 zlatih, 4 srebrne in 2 bronasti, ZDA 2-4-5 in Japonska 1-4-0. Pet dni pred prvim štartom v plavalnem bazenu pa je položaj na lestvicah takle: ZDA 9 zlatih, 6 srebrnih in 2 bronasti, Avstralija 4-3-5, Japonska 1-2-1, Nemčija 1-3-1.

To so le suhe številke, ki nam pa že povedo, da imajo Amerikanci vse izglede, da osvoje še enkrat več medalj kot Avstralci. Skrbnejša analiza rezultatov pa je še slabša za Avstralce. Svetovnemu rekorderju John Konradsu smo »podelili« dve zlati medalji. Toda zavedati se moramo, da je mladi John dosegel te rezultate letos v februarju ter da trenutni njegovi časi ne kažejo, da bo osvojil v Rimu zlato. Tudi njegov trener je zaskrbljen nad formo Konradsa, tako da mu ne prepisuje možnosti za prvo mesto.

V štafeti 4 × 200 m prosto, kjer so Avstralci na prvem mestu, lahko trdimo, da zlate medalje še nimajo v roki. Če seštejemo čase štirih najboljših Američanov, ki so se uvrstili v reprezentančno štafeto (Blick 2:04,2, Sommers 2:03,3, Farrell 2:03,0, Harrison 2:02,9) dobimo čas 8:13,4 kar je za več kot 3 sekunde bolje od rekorda Avstralcev. In če na koncu spodleti še Frasserjevi na 100 m prosto (njen zadnji rezultat je bil 1:02,0, Američanke von Saltze pa 1:01,3), potem bodo Avstralci doživeli največjo katastrofo, ki jo še pred par meseci ni nihče pričakoval. Seveda pa so to samo ugibanja na papirju in avstralski plavalci bi pri tem morali imeti tudi nekaj smole, da bi odhajali iz Rima brez zlate medalje.

V našem podeljevanju medalj lahko zapazimo še neko presenečenje. Nemški plavalci bi osvojili medaljo več kot Japonci. Sicer pa tudi letos verjetno evropski plavalci ne bodo mogli uspešneje poseči v veliki dvoboj ZDA — Avstralija.

OLIMPIJSKE »MEDALJE« NA PAPIRJU

	zlata	srebrna	bronasta
Moški			
100 m prosto	54,8 Farrell (ZDA)	55,0 Larson (ZDA)	55,4 Dewitt (A)
400 m prosto	4:15,9 Konrads (A)	4:20,8 Jamanaka (J)	4:21,3 Rose (A)
1500 m prosto	17:11,6 Konrads (A)	17:25,0 Jamanaka (J)	17:33,5 Breen (ZDA)
200 m prsno	2:36,9 Osaki (J)	2:37,4 Henninger (N)	2:38,0 Prokopenko (SZ)
200 m metuljček	2:13,2 Troy (ZDA)	2:14,0 Gilinaders (ZDA)	2:17,5 Hayes (A)
100 m hrbtno	1:01,9 Bennet (ZDA)	1:02,8 McKinney (ZDA)	1:03,0 Theile (A)
4 × 200 m prosto	8:16,6 Avstralija	8:17,0 ZDA	8:19,0 Japonska
4 × 100 m mešano	4:09,2 ZDA	4:14,2 Avstralija	4:14,4 Sovjetska zveza
Ženske			
100 m prosto	1:00,2 Frasser (A)	1:01,3 von Saltza (ZDA),	1:02,5 Madarasz (M)
400 m prosto	4:44,5 von Saltza (ZDA)	4:45,4 Konrads (A)	4:47,4 Frasser (A)
200 m prsno	2:50,2 Urselmann (N)	2:50,3 Göhel (N)	2:51,4 Warner (ZDA)
100 m metuljček	1:09,4 Wood (ZDA)	1:09,6 Schuler (ZDA)	1:10,7 Lagerberg (Ni)
100 m hrbtno	1:09,2 Burke (ZDA)	1:10,9 van Velsen (Ni)	1:11,1 Schmidt (N)
4 × 100 m prosto*	4:11,2 ZDA	4:16,2 Avstralija	4:18,2 Nizozemska
4 × 100 m mešano*	4:42,2 ZDA	4:46,7 Nemčija	4:47,3 Nizozemska

* Rezultati štafete sestavljeni iz najboljših časov posameznic.

Štirje upi ameriške ženske plavalne ekipe: Chris von Saltza, 16 let svetovna rekorderka na 400 m prosto 4:44,5, Ann Werer 16 let, 200 m prsno 2:51,4, Lynn Burke, 17 let svetovna rekorderka na 100 m hrbtno 1:09,2 in Donna de Varona, naj mlajša članica ameriške ekipe stara 13 let, 100 m prosto 1:04,2 in 400 m prosto 4:58,9.

Večni drugi

»Letošnje olimpijske igre v Rimu mi bodo prinesle zlato medaljo,« je nedavno samozavestno najavil prvi japonski plavalec Tsuyoshi Jamanaka.

Večni drugi, so mu nadeli naziv po olimpijskih igrah v Melbournu, kjer je plaval na 400 in 1500 m prosto v senci takratnega zmagovalca Murray Rosea. Rezultat 18:00,3, mu je takrat zadoščal za srebrno medaljo. Štiri leta so minula od Melbourna in v bazenih po svetu se je marsikaj spremenilo. Ali bo v Rimu zadoščal ta rezultat za plasma v finale? Yamanaka je v teh štirih letih mnogo napredoval, toda z njegovim napredkom je šel razvoj plavanja tudi po vsem svetu. Zopet je dobil tekmece, tokrat ne enega, temveč celo kopico: Konrads, Rose, Breen, Sommers, Katona so imena z rezultati pod 18 min. na 1500 m prosto. Toda Yamanaka je optimist, njegov rezultat 17:25,0 mu daje resnično upanje, da bo letos odvrgel naslov »večno drugega«.

Yamanaka je med plavalci že relativno star tekmovalec, med najstarejšimi v japonski ekipi. 25-letni Yamanaka ima v svoji desetletni plavalni karieri za seboj že vrsto svetovnih rekordov in dve srebrni olimpijski medalji. Na treningu izredno dosleden in marljiv — plava dnevno do 10 km — na tekmovanjih pa borben do zadnjega metra. Prav v to zagrizeno borbenost, ki je svojska vsem velikim šampionom, polaga največ upov. Njegovo načelo je: Niso toliko važni rekordi kot zmage na velikih pomembnih tekmovanjih.

Odkar je Yamanaka posegel med svetovno elito plavalcev je šel njegov razvoj takole:

	400 m	1500 m
1955	4:42,6	18:44,2
1956	4:36,4	18:00,3
1957	4:28,5	18:17,1
1958	4:23,9	17:56,7
1959	4:16,6	17:47,5
1960	4:20,8	17:25,0

Dva z mečem, sabljo in flöretom

V meču, sablji in floretu bosta Jugoslavijo zastopala samo dva zastopnika. Z mečem in sabljo se bo boril Aleksandar Vasin, s floretom pa Vera Jeftimijades. Oba sodita med naše najboljše povojne tekmovalce in sta državna prvaka v disciplinah, v katerih bosta nastopala. Vera Jeftimijadeseva je sodelovala na svetovnem mladinskem prvenstvu v Varšavi leta 1957 in v Bukarešti 1958 in tu osvojila častna mesta. Na akademskem prvenstvu na Poljskem je bila 1959. leta prva, na Univerziadi v Torinu pa je tudi zablestela. Oba imata možnosti, da se uvrstita v finale.

K-1, K-2 med finaliste

V tekmovanju kajakov na mirnih vodah nas bodo zastopali: Kerčov Aleksander v enosedu ter Božin Radovan in Radmanović Staniša v dvosedu. Za rezervo pa je določen Ropret Jože, ki je obenem trener kajakašev in bo morda nastopil tudi v štafeti 4 × 500 m v kajakih enosedih. O naših kajakaših lahko povemo, da so v zadnjem času dosegli dosti pohvalnega. Tako so bili odlični v spopadih z Madžari in Avstrijci, ter na vseh državnih prvenstvih. Tekmovali bodo na jezeru Albano na 1000 m dolgi progi. Favorite v teh panogah moramo iskati predvsem med Madžari, Rusi in Nemci, pa tudi med Romuni, Finci in Švedi. Ko smo jih pred nedavnim obiskali na Bledu, so bili optimistično razpoloženi. Upajo, da se bodo uvrstili vsaj med finaliste.

Še zadnja preizkušnja
NA ATLETSKIH STEZAH

Zsivotzky za Connollyjem — Dvakrat 13,4 na ovirah — Tudi Meconi se bliža 19 metrov v krogli — Elliot nič ne obeta

Dogodek prejšnje nedelje je bil senzacionalna serija svetovnih rekordov ameriških atletov. Zadnjič smo omenili le svetovne rekorde, ki so jih dosegli Amerikanci v Walnutu, danes pa nekaj več še o drugih rezultatih s tega tekmovanja. Ne smemo prezreti odličnih tekačev na 400 m, kjer je Glen Davis s časom 45,5 le za desetinko sekunde zaostal za letos najboljšim časom Nemca Kaufmanna. Na visokih ovirah sta dva tekmovalca dosegla čase 13,4. Za novim svetovnim rekorderjem Babko v metu diska se je zvrstila serija odličnih metalcev. Tudi v štafeti 4 X 100 m so Amerikanci letos prvič tekli pod 40 sekund.

Med olimpijci v ameriški ekipi pa je tudi nekaj takih, ki njihova forma prav ne zadovoljuje. Svetovni rekorder v metu kopja Alley se že nekaj tednov suče na rezultatih okoli 70 m. Tudi v skoku s palico, ki je bila vse doslej izrazito »ameriška« disciplina, z rezultati okoli 4.50 m Američani ne morejo pričakovati zlate medalje. Rezultati:

100 m Sime 10.1, Morrow 10.2, Winder 10,3, **200 m** Woods 20,7, Johnson 20.8. **400 m** G. Davis 45,5, Young 45,7, O. Davis 45,9, **800 m** Siebert 1:47,3, Cunliffe 1:47,5, **1500 m** Burleson 3:41,3, Close 3:42,7, **5000 m** Dellinger 14:09,7, **110 m ovire** Calhoun 13.4, May 13,4, Jones 13.8, **400 m ovire** Southern 51.0 višina Thomas 2.18, **troskok** Sharpe 15.62, **disk (za Babko)** Silvester 58,18, Cochran 57,65, **kopje** Wilkinson 71,56, **4 × 100 m** A-moštvo 39,8, B-moštvo 40,1.

Napredek na vsej črti

Francoski športni časopis Equipe je objavil letošnje tablice najboljših plavalcev na svetu in ugotavlja izreden napredek, ki je prav gotovo posledica intenzivnih priprav po vsem svetu za olimpijske igre. V lestvicah je 25 najboljših plavalcev na vsaki progi. Za orientacijo dajamo rezultate 25. plavalca na svetu v letošnji sezoni: 100 m prosto 56,5, 400 m prosto 4:33,3, 1500 m prosto 18:22,5, 200 m prsno 2:41,5, 200 m metuljček 2:23,6, in 100 metrov hrbtno 1:05,0. V tej bilanci zasledimo lahko enega samega Jugoslovana Veljka Rogošića, ki se je z rezultatom 18:09,8 uvrstil na 13. mesto na svetu.

Za 24 ur prepozni svetovni rekorder

V Budimpešti na meddržavnem dvoboju Madžarska — ČSR je Zsivotzky dosegel v metu kladiva nov evropski rekord z metom 69.53. Če bi Zsivotzky postavil ta rezultat 24 ur preje, bi ga vpisali na listo svetovnih rekorderjev, kajti v tem času ga je že prehitel Connolly s svojim rekordom preko 70 m. Na tem dvoboju, ki so ga odločili Madžari z rezultatom 112:98 v svojo korist so se zmagovalci predstavili z odličnimi metalci. Poleg Zsivotzkega je tokrat Szecseny ponovno zalučal disk preko 58 m, tako da sedaj res z gotovostjo trdimo, da če v Rimu ne bo nikogar, ki bi vrgel disk preko 58 m, potem bo zlata medalja Szecsenyjeva. Tudi v metu krogle je v odsotnosti bivšega evropskega rekorderja Varjua, ki si je zlomil nogo, Nagy povsem zadovoljivo »zamašil« vrzel. Rezultati:

100 m Mandlik (Č) 10,5, **200 m** Mandlik (Č) 21,2, **400 m** Trousil (Č) 47,5, **800 m** Adloží (Č) 1:46,4, **5000 m** Iharos (M) 14:01,2, **400 m ovire** Jares (Č) 52,5 (rek.).**3000 m** zapreke Simon (M) 8:44,8, Zhanal (Č) 8:48,6, **krogla** Nagy (M) 18,60, Skobla (Č) 17,95, **disk** Szecseny (M) 58.82 (pet metov preko 58 m), Nemec (Č) 56,00, **kopje** Kulcsar (M) 76,89, **kladivo** Zsivotzky (M) 69,53, Csermak (M) 63,70, **4 × 100 m** Madžarska 40,9, **4 × 400 m** ČSR 3:10,9.

Ženski dvoboj obeh držav se je končal neodločeno 53:53.

800 m Kazi (M) 2:06,7, Sasvari (M) 2:07,8, **20 m ovire** Stoicova (Č) 11,0, **krogla** Csermak (Č) 14,84, **disk** Mertova (Č) 52,90, **kopje** Antal (M) 52.58, Zatopek (Č) 51,31, **4 × 100 m** Madžarska 40,0.

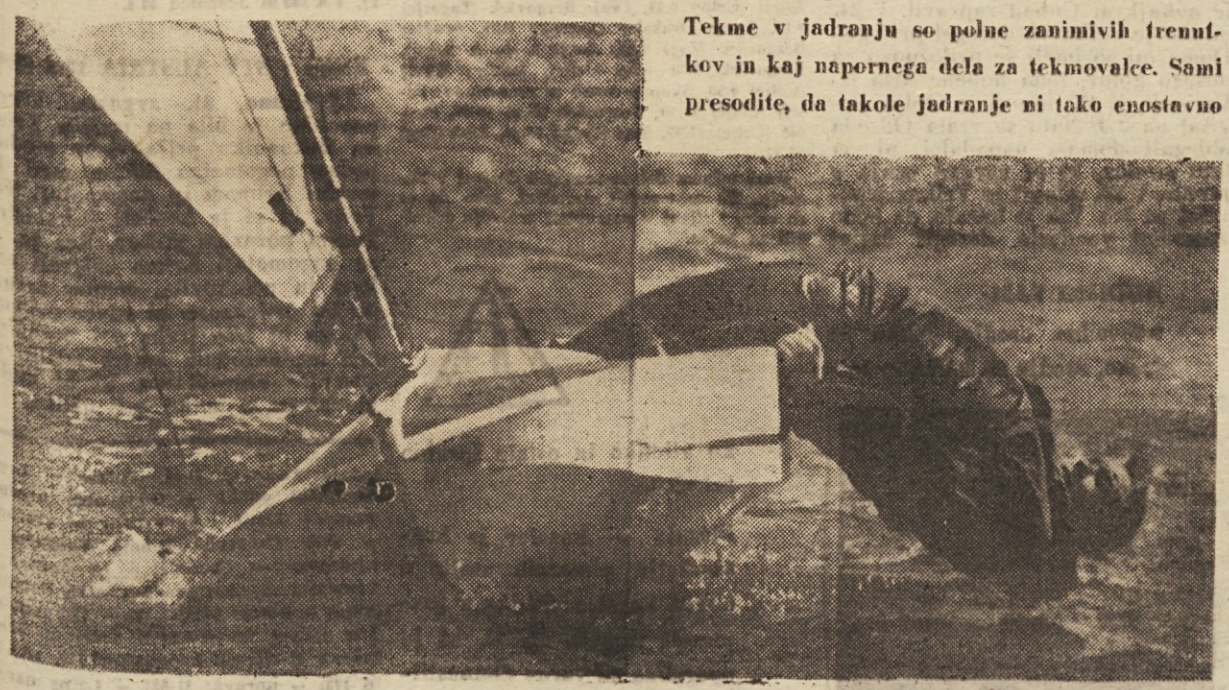
Od olimpijske vasi do stadiona

Olimpijska vas je že dni zaživela v celotnem obsegu. Le tu in tam prihajajo vanjo še kakšni »zapozneli« gostje, toda »glavnina« je že pripravljena na start. Življenje v vasi je urejeno tako, da se bodo tekmovalci počutili kar najudobneje. Razne svetovne tvrdke so kar tekmovale s svojimi proizvodi, da bi v reklamne svrhe opremili olimpijsko vas. Tako je n. pr. neka italijanska tovarna električnih aparatov opremila vse sobe v vasi z električnimi brivskimi aparati, poleg tega pa so dali na razpolago še 400 ventilatorjev, 150 radio aparatov in 70 televizorjev. Tako bo skoraj vsaka država udeleženka lahko imela v olimpijski vasi svoj televizor, da bodo lahko opazovali potek olimpijskih iger.

Za novinarje dobro in slabo

Novinarski urad na tako ogromno pripravlja vse potrebne naprave, da bo poročanje z iger res hitro in tudi za novinarje udobno. Številni teleprinterji, telefoni, pisalni stroji, strojepiske, tolmači in kdo ve kaj še vse je že pripravljeno in prve novice — tokrat še pred začetkom iger — že potujejo po svetu.

Toda nekateri trdijo, da so novinarji »nujno zlo« Prav gotovo je večina njih takih, ki čakajo in prežijo na tej prireditvi za čimvečjimi senzacijami in zlasti najboljšim športnikom ne dajo miru. Tega so se zavedali organizatorji, zato so postavili tudi stroge ukrepe za kretanje novinarjev. Omejen je vstop novinarjev v olimpijsko vas in s samo novinarsko izkaznico še ne moreš tja. Za to je potrebna še posebna dovolilnica. Prav posebej pa je zabranjen vstop vsem novinarjem v obednice. Vsaj pri jedi — pravijo organizatorji — naj imajo športniki mir pred novinarsko nadležnostjo

Tekme v jadranju so polne zanimivih trenutkov in kaj napornega dela za tekmovalce. Sami presodite, da takole jadranje ni tako enostavno

Zadnja preizkušnja

Beograd, 21. avg. — Včeraj zvečer je naša nogometna reprezentanca, ki bo jutri odpotovala v Rim, igrala zadnjo trening tekmo. Nasprotnik je bila ligaška enajstorica Radničkega, ki se je pred nekaj dnevi vrnila s svoje triumfalne turneje. Zmagala je reprezentanca z rezultatom 4:2, čeprav reprezentanti niso igrali ravno najbolje. Posebno v prvem polčasu so bili nogometaši Radničkega v premoči in so zaigrali zares dopadljivo

ter bili več kot samo dostojen sparing partner z našimi reprezentanti.

Za olimpijsko reprezentanco so igrali: **Soškić, Durković, Jusufi, Žanetić, Roganović, Perušić, Ankolić, Maravić, Knez, Galić in Kostić.**

Naj ob tej priložnosti opozorimo še na nogometni olimpijski spored: prve skupine, v kateri bo nastopala tudi reprezentanca Jugoslavije: **Pescara 26. 8., Jugoslavija : ZAR, Grosetto 26. 8., Bolgarija : Turčija, Firenze 29. 8, Jugoslavija : Turčija, Aquilla 29.8, Bolgarija : ZAR, Rim 1. 9., Jugoslavija : Bolgarija, Livorno 1. 9., Turčija : ZAR.**

Strokovnjaki trdijo, da je Jugoslavija eden izmed favoritov za finale, drugi finalist pa naj bi bila po napovedi strokovnjakov, enajstorica Madžarske, ki bo imela v svoji skupini izredno lahko delo. Njeni nasprotniki so namreč Francija, Peru in Indija, ki bi lahko služile madžarskim nogometašem le kot slabi sparing partnerji. Zanimivo je, da nogometna reprezentanca Madžarske naleti na olimpijskih igrah vedno na dokaj slabe nasprotnike, kar ji po navadi omogoči tudi vstop v finale in ji daje mnogokrat tudi odločilno prednost pri končnem obračunu — nismo še pozabili primer iz Helskinkov leta 1952. Zato ni čudno, da se mnogi ustavljajo pri vprašanju — Jugoslavija ali Madžarska?

Hokej na kotalkah

Olimpija : Cement (Pulj) 5:8 (3:2, 1:2, 1:4)

Ljubljana, 21. avg. Kotalkarji Ljubljane so imeli v gosteh državnega prvaka v hokeju na kotaljkah Cement iz Pule. Gostje so to srečanje zaključili z zmago, predvsem zato, ker je Olimpiji primanjkovalo igralcev, ki bi lahko zamenjali utrujene. V prvi tretjini igre so bili Ljubljančani tako po tehničnem znanju kakor tudi po borbenosti, daleč boljši in so jo zaključili v svojo korist s 3:2. V drugih dveh tretjinah pa se je ž epoznala utrujenost igralcev, medtem ko so gostje s spretnimi menjavami kmalu prišli v vodstvo in tudi končno zmagali. Pri Olimpiji so bili najboljši Koruza (strelec treh golov) ter Kante in Ocvirk.

La Gantuaz : Dinamo 2:1 (2:1)

Gent, 21. avg. Včeraj zvečer je moštvo Dinama, ki gostuje v Belgiji, izgubilo zadnje srečanje z La Gantuazom.

Domačini so že v tretji minuti igre prišli v vodstvo. V 13. min. pa je Jerkoviću uspelo izenačiti, toda domači so ostro napadali in v 24. min. so spet prišli v vodstvo z 2:1. V drugem polčasu je Dinamo ostro napadal, toda njegovi napadalci so pri zaključnih strelih imeli deloma smolo, deloma pa so tudi hudo grešili. Čeprav je Dinamo tekmo izgubil, so si bili vsi edini, da je bilo boljše moštvo.

To je zadnja tekma, ki jo je Dinamo odigral na turneji po Belgiji. Odigrati bi moral še eno tekmo, to je šesto, vendar jo je vodstvo Dinama odpovedalo.

Prva nogometna srečanja

MARIBOR : HAJDUK 0:3 (0:1)

Maribor, 21. avg. Pred 300 gledalci, ki so se zbrali na stadionu ob Tržaški cesti, je splitski Hajduk premagal domači Maribor s 3:0. V prvem delu igre sta bili moštvi enakovredni, omeniti moramo, da je napad Maribora imel nekaj lepih priložnosti za dosego gola, ki pa jih ni znal izkoristiti. Hajduk se je razživel šele v drugem polčasu, ko je na trenutke pokazal igro vredno člana I. zvezne lige. Za Hajduk so bili uspešni Vičević v 33. min. ter Papec v 51. in 55. min. Tekmo je vodil sodnik D. Božičev.

Prijateljsko srečanje: mladinci Maribor : JLA 11:0 (5:0)

Kvalifikacijska tekma za vstop v mariborsko podzvezno ligo med Pohorjem (Ruše) in Račam je končala z rezultatom 2:1 (1:1).

Olimp : Krim 6:1 (4:1)

Celje, 21. avg. Prijateljsko srečanje dveh conskih ligašev se je končalo s prepričljivo zmago Celjanov. Če bodo Celjani tudi v prvenstvenih tekmah zaigrali tako, kakor so na današnji tekmi, potem bodo brez dvoma resen kandidat za najboljše mesto v končni razporeditvi. Najboljši igralec Olimpa je bil Florjanc, ki je sam dosegel štiri gole. Trav-

Nogometno prvenstvo Anglije

London, 21. avg. V prvem kolu nogometnega prvenstva Anglije, ki se je pričelo včeraj, so bili doseženi naslednji rezultati: Aston Villa : Chelsea 3:2, Bolton : Birmingham 2:2, Burnley : Arsenal 3:2, Fulham : Cardiff 2:2, Leicester : Blackpool 1:1, Manchester U : Blackbourn 1:3, Nottingham : Manchester C. 2:2, Preston : Nawcastle 2:3, Sheffield : West Bromwich 1:0, Tottenham : Everton 2:0, Wolverhampton : West Ham 4:2.

Košarka — republiško prvenstvo

ženske:

JESENICE : MARIBOR 85:48 (36:20)

Jesenice, 21. avg. V prvenstvenem srečanju so domače igralke zaigrale solidneje in premagale svoje nasprotnice iz Maribora z visoko razliko. Pri Jeseničankah se je odlikovala Benedičičeva z 31 koši in Stuberjeva s 23 pri Mariborčankah.

moški:

SLOVAN : MARIBOR 54:51 (28:27)

Ljubljana, 21. avg. Domači so si priborili zmago z borbenostjo. Pri Slovanu so se odlikovali Pesek 16, Pust 10, Kozjak 10, pri Mariboru pa Kralj 18 in Meršnik 12 koševv.

Prijateljsko srečanje:

JESENCE : OLIMPIA (Mladinci) 70:53 (37:26)

V plavanju Ljubljana, v waterpolu Neptun

Celje, 21. avgusta. V petek se je na mestnem kopališču zbralo okoli 200 pionirjev iz 8 klbov na republiškem plavalnem prvenstvu. Letošnje prvenstvo je dalo v povprečju doslej najboljše rezultate, pa tudi v kvalitetnem pogledu so se nekateri tekmovalci zelo izkazali. Ljubljana je s svojo mlado ekipo, kjer so bili najboljši Dermastia, Souvanova in Petermanova, osvojila letos prvič ekipno prvenstvo. Trtnikova in Kočarjeva, ki sta že na mldinskem prvenstvu dokazali svojo odlično formo, sta tu še uspešneje startali. Pri domačih je bil najboljši Goršič, ki je osvojil dve prvi mesti.

200 m crawl pionirji: 1. Goršič (N) 2:34.3, 2. Dermasta (L) 2:44.5, 3. Bandel (K) 2:46.8, *50 m crawl — pionirke:* 1. Trtnik (R) 0:34.5, 2. Souvan (L) 0:35.1, 3. Šlibar (R) 0:38.0, *50 m prsno — pionirji:* 1. Jagodič (R) 0:42.3, 2. Bole (L) 0:43.3, 3. Simčič (I) 0:44.1, *50 m metuljček — pionirke:* 1. Kočar (R) 0:41.6, 2. Peterman (L) 0:43.5, 3.-4. Pipan (N) 0:45.7, *4 × 50 m mešano — pionirji:* Neptun I 2:44.4, Koper 2:46.3, Ljubljana I 2:46.8, *4 × 50 m crawl — pionirke:* 1. Rudar 2:33.6, 2. Ljubljana I 2:40.0, 3. Celuloza 2:58.4 — *50 m crawl pionirji:* 1. Dermasta (L) 0:30.5, 2. Goršič (N) 0:30.5, 3. Bandel (K) 0:31.3, *50 m hrbtno — pionirke:* 1. Souvan (L) 0:43.7, 2. Koršič (K) 0:44.0, 3. Trtnik (R) 0:44.7, *50 metuljček — pionirji:* 1. Goršič (N) 0:36.3, 2. Bole (L) 3. Kuhar (R) 0:42.0, *50 m prsno — pionirke:* 1. Peterman (L) 0:42.7, 2. Kočar (R) 0:43.1, 3.-4. Šipek (R) 0:44.6, *50 m hrbtno — pionirji:* 1. Jesenšek (C) 0:37.4, 2. Berglez (K) 0:41.3, 3. Cesar (C) 0:44.0, *4 × 50 m mešano — pionirke:* 1. Rudar I. 2:50.3, 2. Ljubljana I. 2:54.6, 3. Neptun 3:00.4, *4 × 50 m crawl — pionirji:* 1. Ljubljana I. 2:18.3, 2. Koper 2:18.8, 3. Neptun I. 2:26.8. — *Končni vrstni red: 1. Ljubljana 160, 2. Rudar (Trb) 133, 3. Neptun (Celje) 105, 4. PK Koper 67, 5. Celuloza (Krško) 51, 6. Ilirija (Ljubl) 25, 7. Partizan (Velenje) 1.*

PIONIRJI NEPTUNA REPUBLIKSI PRVAK

Celje, 21. avgusta. Republiško prvenstvo pionirjev v waterpolu je bilo odigrano s skromno udeležbo. Nastopil je samo domači Neptun ter Ilirija in ŽPK Ljubljana. V vseh igrah so bili najboljši Celjani, ki so si tako osvojili prvo mesto pred Ljubljano in Ilirijo.

Rezultati: Neptun : Ilirija 5:1 (3:1), Neptun : Ljubljana 9:0 (5:0). Igralci Celja so prikazali dokaj zrelo igro in so upravičeno osvojili naslov prvaka republike.

Ljubljana (moški) in Olimpija (ženske) v finalu

Ljubljana, 21. avg. — Tretje kolo ekipnega prvenstva Jugoslavije v atletiki je takorekoč tekmovanje odveč, vsaj tako je enotno mnenje vseh atletskih delavcev. Torej včeraj in danes smo videli to odvečno tekmovanje in lahko rečemo, da je bilo videti, da je mnogim klubom in posameznikom res prišlo v neprimernem času. Mnogo atletov je sploh manjkalo, drugi pa so nastopili v formi, ki bi jo lahko ocenili le kot slabo. Manjkali so seveda tudi olimpijci, ki so na skupnem treningu v Beogradu.

Prireditev je bila v veliki meri nezanimiva tudi zato, ke rnobena ekipa praktično ni imela več kaj pridobiti ali izgubiti. Ljubljana pri moških in Olimpija pri ženskah sta si že zagotovila udeležbo v finalu in tako je bilo atletom samim prepuščeno, da se borijo za svoje osebne rezultate. Nekateri niso izpustili ugodne priložnosti in so dosegli kar solidne znamke. Če gremo po vrsti, potem je najprej tu solidni Korošec na 200 m, dva dni dobri Špan na srednjih progah, Homan z osebnim rekordom na 500 m in skupaj s Strosom zelo dober tudi na 3000 m, razen Omana povprečni skakalci, metalci pa boljši le z Jakšičem, Uršičem, Miterjem, Kastelicem in Markežem.

Pri ženskah smo videli močno okrnjeno Olimpijo, večkratnega državnega prvaka, ki bi morala posvetiti preostala dva meseca do finala mnogo časa mlajšim tekmovalkam, sicer se bo naslov prvaka in prehodna zastava preselila v Celje. Od ženskih rezultatov moramo posebej omeniti le mete Celesnikove in Hudobivnikove in skok v daljino Škrjančeve.

Nekaj sto gledalcev (za tako prireditev vsekakor precej) ni bilo najbolj navdušenih nad organizacijo. Škoda bi bilo sedaj spet izgubljati občinstvo, ki smo ga že pričeli dobivati! Poudariti velja uspeh Svobode, ki je krepko premagala Olimpijo.

Rezultati: 100 m Korošec (L) 11.0, Stanovnik (S) 11.0, Breznik (L) 11.2, 200 m Korošec (L)22.7, Stanovnik (S) 23.0, 400 m Stanovnik (S) 50.0, Pilgram (L) 50.4, 800 m Špan (L) 1:54.0, Pungeršič (S) 1:55.7, Juvan (L) 1:56.8, 1500 Špan (L) 3:54.7, Molan (L) 4:04.0, 3000 m Stros (L) 33.0, Homan (L) 8:36.8, 5000 m Mihalić (Partizan) 14:40.6, Homan (L) 14:40.6, Stojanović (Dub) 14:56.6, Stros (L) 15:13.5, 110 m ovire Breznik (L) 16.1, Rainer (S) 16.5, Polič (L) 16.6, 400 m ovire Stanovnik (S) 56.2, Rainer (S) 57.2, Polič (L) 57.4, Breznik (L) 57.5, 1500 m zapreke Hafner (L) 4:15.3, Kavčič (L) 4:36.4,višina Peče (O) 170, daljina Ernestini (L) 6.54, Torkar (O) 6.37, troskok Ernestini (L) 13.02, Rainer 12.75, palica Oman (L) 385, Jovan (S) 344, krogla Jakšić (L) 14.45, Uršič (L) 14.27, disk Müller (O) 43.97, Uršič (L) 42.36, Jakšić (L) 41.11, kopje Kastelic (O) 62.56, Kalan (L) 53.03, Miklavc (L) 51.81, kladivo Markež (L) 54.02, Vidmar (O) 47.24, 4 X 100 m Ljubljana 44.6, Svoboda 45.1, 4 X 400 m Ljubljana 3:25.5, Svoboda 3:26.2, točke **Ljubljana 31.733, Svoboda 24.723, Olimpija 20.090, ženske — 100 m** Ušaj (O) 13.1, 200 m Pavelka (O) 29.5, 400 m Bevc (O) 66.4, 800 m Grintal (O) 2:43.3, 80 m ovire Štefanič (S) 15.0, Hodnik (O) 15.0, višina Zabukovec (O) 130, daljina Škrjanec (O) 515, Ušaj (O) 476, krogla Hudobivnik (O) 13.23 m, Čelesnik (O) 12.73, disk Čelesnik (O) 46.16, Hüdobivnik (O) 42.20, kopje Škrjanec (O) 36.40, 4 X 100 m Olimpija 54.4, točke Olimpija 14.123, Svoboda 1.056.

V Beogradu nastopajo olimpijci

Beograd, 21. avgusta. V tretjem kolu ekipnega državnega prvenstva v atletiki, ki poteka na stadionu JLA v Beogradu, nastopajo atleti Partizana (Bgd), Metalca (Osk) in Spartapa (Subotica). Na tem tekmovanju nastopajo tudi olimpijski tekmovalci, ki so dosegli nekatere prav dobre rezultate.

Rezultati — 100 m zapreke — I. skupina: Lorger (Kl) 14.3, **II. skupina:** Simović (P) 15.3, **100 m — I. skupina:** Lorger 10.8, **II. skupina:** Dragašević (P) 10.9, **krogla:** Sijević (P) 13.65, **400 m — I. skupina:** Šnajder (Ml) 48.2, **II. skupina:** Grujić (P) 48.7, **3000 m:** Jovanović (P) 8:30.4, **višina:** Majtan (C. zv.) 2.00, **kopje:** Miletić (P) 69.85, **daljina:** Petrović (P) 7.08, **4X100 m:** Kladivar 42.8, Partizan (Bgd) 42.8, Spartak (Subotica) 44.9. Po prve mdnevu tekmovanja vodi Partizan s 17.680 točkami pred Spartakom s 14.414 in Metalcem 14.243 točkami.

III. kolo zvezne atletske lige »B« skupine

TRIGLAV NAJBOLJŠI

Jesenice, 21. avg. — Dopoldne so tu tekmovali atleti Rudarja iz Trbovelj, Triglava iz Kranja, Partizana iz Kamne gorice, Partizana-Naklo in SD Jesenic. Kranjski atleti, ki so osvojili skoraj vsa prva mesta, so zbrali 10.873 točk in se tako uvrstili na prvo mesto. Jeseničani so z 9705 točkami na drugem mestu. Sledé Rudar (T) 8611, Partizan (K. G.) 6862 in Naklo 5706 toč.k

Rezultati: 100 m Juvan (T) 11.6, **400 m** Zupan 53.1, **1500 m** Hafner 4:11.4, **3000 m** Florjančič 9:25.6, **krogla** Blenkuš 12.72, **višina** Vidovič 167 cm, **daljina** Roš 6.15 (vsi T), **4 X 100 m** Jesenice 46.4.

KRIM : STV AUSTRIA 10:0 (3:0)

Ljubljana, 21. avgusta. Včeraj popoldne je bila na igrišču Krima na Rakovniku prijateljska mednarodna nogometna tekma med domačim Krimom in nogometaši STV Veita, ki se je končala s katastrofalnim porazom gostov. Res je, da so nogometaši Krima zaigrali zelo lepo in učinkovito, vendar menda ob tej priložnosti ni odveč pripomba, da bi bilo treba pri organizaciji mednarodnih tekem misliti na resnejše nasprotnike, ki bi nudili gledalcem nekoliko več užitka.

Odred : Nova Gorica 4:1 (1:0)

Nova Gorica, 21. avg. Za pokalno srečanje med Odredom in Novo Gorico je vladalo veliko zanimanje, saj se je na igrišču v Šempetru zbralo nad 2000 gledalcev.

Odred: Novak, Medved, Eltrin, Plavšič, Berginc, Gugolj, Brezigar, Velkavrh, Cuban, Oblak, Virant.

Nova Gorica: Leban (Kogoj), Blažica, Ušaj, Gulin, Mozetič, Duič, Uršič, Gorjan, Faganelj, Markič, Černič.

Začetek je bil nezanimiv. Znašli so se domačini in v 5. minuti se je prvi strel domačih napadalcev odbil od prečke. Nato je prevzel pobudo Odred. Brezigar je bil glavna sila v napadu in njegove predložke je nekajkrat Cuban zapravil. V 24. minuti je Velkavrh dosegel prvi gol. Domačini so imeli še priložnosti za dosego golov, toda nobene niso izkoristili. V 43. minuti je Oblak povišal na 2:0. Nato so vrata Odreda oblegali domači napadalci, ni pa bilo strelca, ki bi spravil usnje v mrežo. V 70. minuti je Velkavrh povišal na 3:0. Vse je kazalo, da bodo domačini vendarle dosegli častni gol, ko je v 87. minuti Oblak povišal na 4:0. Minuto pred koncem pa je Faganelju vendarle uspelo doseči častni gol 4:1.

Zagreb : Sobota 4:1 (2:1)

Zmaga Celjanov

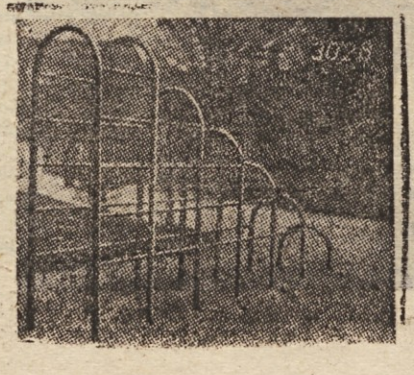
Celje, 21. avg. Dopoldne so se na telovadišču v Celju srečali telovadci iz Celja in Zagorja v vajah na orodju. Nastopili so na 6 orodjih, vsaka reprezentanca s po 3 telovadci. Mlada celjska vrsta je zmagala z rezultatom 213.10:206.50.

Rezultati: preskok 1. do 2. mesto Pavčič, Kiselj (Celje) 9.45, *konj:* Bezgovšek (Zagorje) 9.10, *krog:* Draksler (Zagorje) 9.25, *bradla:* Bezgovšek (Zag) 9.55, *drog:* 1. do 2. Kiselj, Bezgovšek 9.30 (oba Celje), *parter:* Kiselj (Celje) 9.60. Skupna ocena posameznikov: Kiselj (Celje) 55.50, Bezgovšek (Zag) 55.25, Pavčič (Celje) 55.95, Srot (Celje) 55.90, Livk (Zag) 55.55.

Pred tednom dni so nastopili Celjani v Zagorju. Tu so zmagali domačini, tako da so se sedaj Celjani v povratnem srečanju oddolžili za poraz.

NUDIMO VAM

telovadno orodje, lahko in težko, orodje za lahko in težko atletiko in ostale športne rekvizite.

Plezalo — kozolec je konstrukcija plezalnih stojk v obliki kozolca. Stojke s preplezali tvorijo mrežo, ki je uporabna za varne gimnastične in razgibalne vaje ter igre.

Colhoun 13.2!

Bern, 21. avg. Na predolimpijskem atletskem mitingu je ameriški atlet Calhoun zenačl svetovni rekord v teku na 110 m z ovirami, stezo je pretekel v času 13.2. Ostali boljši rezultati: **200 m** Norton (ZDA) 20.9, **3000 m steeple** Johns 8:57.0, **kopje** Sidlo (Polj) 81.37.

MLADINSKI ŠPORTNI ČETVEROBOJ NA JESENICAH

Jesenice, 21. avg. — Včeraj in danes so tu tekmovali mladi športniki, člani športnih aktivov Železarne Jesenice, Iskre, Litostroja, Železarne iz Raven in Železarne Store. Prvo mesto so osvojili mladinci Železarne Jesenice z 18 točkami. Sledi Iskra 16, Litostroj 11, Železarna Ravne 8 itd. V posameznih disciplinah pa so bili najboljši odbojka: Železarna Jesenice, šah Litostroj, streljanje z zračno puško Iskra, namizni tenis Železarna Jesenice.

5 : 2 za Ljubljano v dvoboju z Varšavo

Tiskarski škrat je prejšnjo nedeljo v našem listu izpustil nekaj podrobnosti o dvoboju ljubljanskih strelcev s Poljaki.

Predvsem je treba omeniti, da so bili strelci iz Varšave ob tej priložnosti prvič v Ljubljani in je bil to prvi neposredni stik med člani obeh reprezentanc. Doslej so bili njihovi dvoboji dopisni — tak način je znan pri šahu — le po en zastopnik Ljubljane oziroma Varšave, je preverjal rezultate varšavskih oziroma ljubljanskih strelcev. Prav zaradi tega je bilo prvo srečanje s strelci-kovinarji iz Varšave tem prisrčneje, z velikim zanimanjem in veseljem pa so si vrh tega ogledali znamenitosti našega mesta, se posebej zanimali za zgodovino NOB ob obisku muzeja NOB in izrazili navdušenje nad svojim prvim obiskom Slovenije. Torej je bil ta dvoboj tudi zelo pomemben za krepitev prijateljskih športnih vezi med strelci obeh mest.

Čeprav so gostje vse tri dni nastopali brez lastnega orožja in bili zaradi tega močno handicapirani, so se že drugi dan močno postavili po robu domačim in dosegli dve dokaj lepi zmagi — med mladinci v trostavu in člani pri glinastih golobih. Tako je bilo stanje dvoboja prvi dan 2:0 za Ljubljano, drugi dan 2:1 za Varšavo (ali skupno 3:2 za Ljubljano), tretji dan pa je pripadla domačim spet dvojna zmaga — članice so v trostavu z MP puško zmagale s 3119:3041, člani pa z MK precizno puško s 4344:4272. Pri članicah je bila najboljša Piotrowska z 813 pred domačinkama Otrinovo in Reboljevo (vsaka po 783), pri članih pa Jež z 1106 pred Vrbincem 1095 in Poljakom Wojcielechowskim 1062. Tako se je zaključil dvoboj Ljubljana:Varšava s 5:2.

V celoti je bil najuspešnejši strelec Janez Otrin, ki je dosegel dva najboljša rezultata kot posameznik in tako potrdil svoj sloves z letošnjega državnega prvenstva.

Po tekmovanju v Ljubljani so bili varšavski strelci še nekaj dni gostje Okrajnega strelskega odbora, ki jim je omogočil ogled Velenja z rudnikom, Postojnske jame in obale slovenskega Jadrana.

G. S.

Izdaja Tiskovni svet »Polet« — Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Franček Mirtič — Rokopisov ne vračamo — Tisk tiskarne »Toneta Tomšiča« v Ljubljani — Uredništvo in uprava v Ljubljani, Cankarjeva 4 (pasaža Nebotičnika) — Poštni predal 377 — Čekovni račun uprave 600-701/3-84 — Telefoni: uredništvo: 21-281 (ob nedeljah 20-170, 171, 172 in 173) — uprava: 21-821 — Letna naročnina 800 din, polletna 400 din.